

Pag. 2

Ședința de
consiliu

Pag. 4

La mulți ani
tuturor copiilor!

Pag. 8

• Pompierii ne informează
• Examenul de LOGICA
Pentru timp liber...
pentru minte...
pentru distracție

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XVI-a

Nr. 5

mai 2018

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Eroii neamului nu au fost uitați de băileșteni

Ziua Eroilor este o sărbătoare națională din România pentru comemorarea bărbatilor și femeilor care au murit în timp ce serveau în forțele armate. În România s-a stabilit ca aceasta să fie sărbătorită în fiecare an cu prilejul zilei Înalțării Domnului, iar România a devenit prima țară care îi comemorează în aceeași zi pe eroii străini și pe cei români.

Clopotele bisericilor au fost trase la ora 12.00, în semn de recunoștință față de eroii care s-au jertfit pentru neam, credință și țară.

Așadar, joi, 17 mai a.c., la Băilești, pe o vreme frumoasă, cu temperaturi de vară, cu participarea a numeroși locuitori, de toate vârstele, la Monumentul Eroilor jertfiți între 1916-1918, din centrul municipiului, a avut loc bine-meritata comemorare a acestora, dar și a celor din al doilea război, într-o atmosferă adecvată importanței evenimentului, săvârșită de un sobor de preoți. Au fost pomeniți eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, libertatea și demnitatea poporului român. S-a remarcat aceeași sobrietate, spirit îndatoritor și încărcat de profundă trăire sufletească, a Preacucernicilor lor – stări sufletești, caracteristice personalului clerical ortodox. Același sobor de preoți au încântat inimile și au umplut sufletele de bucurie

tuturor participanților cu un program artistic interpretând cântece, cu un puternic răsnet, adecvate momentului.

A urmat un moment cu o deosebită încărcătură emoțională, reprezentat de intervenția doamnei prof. de istorie Andrada Stănilă, profesor la Liceul Tehnologic Ștefan Anghel Băilești.

În continuare, primarul municipiului nostru, dl. Costel Pistrîțu, a evocat semnificația acestei zile și a mulțumit tuturor băileștenilor participanți la sărbătoarea de suflet a românilor.

A impresionat faptul că școlile au înțeles să participe la eveniment cu tricolorul în fruntea coloanelor respective, îmbrăcați în costume naționale – dovadă certă că școlile și cele două licee băileștene se îngrijesc de educația patriotică a generațiilor care vin.

Manifestarea a continuat cu un

moment solemn de depunere de coroane și jerbe de flori din partea următoarelor delegații: Primăria Municipiului Băilești, Consiliul Local Băilești, Casa de Cultură Amza Pellea, Clubul Pensionarilor Băileșteni, Veteranii de război, Secția de Pompieri Băilești, Poliția Municipală, Jandarmeria, Poliția Locală, Partidele politice și, bineînțeles, școlile și liceele băileștene.

Acest moment de o profundă trăire sufletească s-a încheiat cu defilarea Secției de Pompieri Băilești urmată de mașinile Poliției, Jandarmeriei și Secției de Pompieri.

A fost o zi cu adevărată primenire sufletească, având ecouri adânci în conștiința tuturor în revitalizarea sentimentului patriotic și a mândriei naționale.

Marian MILOVAN

Joi, 3 mai, ora 18,00 în sala de ședințe a Casei de Cultură "Amza Pellea", a avut loc lansarea cărții "George Breazu – cititorii sale culturale" a domnului prof. univ. Vasile Vasile.

În prezența unui public care în Băilești a avut pentru prima oară ocazia să participe la prezentarea unei cărți a unui muzicolog român și universal; și-a prezentat cartea însuși autorul ei, cu o vervă specifică unui dirijor de cor, cum a fost altădată dl. prof. Vasile, care, apoi, s-a dirijat pe sine însuși în activitatea de cercetare în diferitele componente ale muzicologiei.

Pe un ecran au fost proiectate principalele date privind C.V.-ul autorului, din care, pentru cititorii *Gazetei de Băilești* amintim: originar din Borlești-Neamț, unde a făcut studiile primare și gimnaziale, apoi Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț și, după aceea – licențiat în muzică la "Conservatorul de Muzică Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca și licențiat în Filologie – Lb. română-franceză, apoi doctor în muzicologie și pedagogie muzicală. A publicat numeroase cărți de specialitate, pe lângă activitatea didactică, îndeosebi la

Lansare de carte la Băilești

Academia Națională din București și cea de bizantinologie și cea de membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

Autorul și-a prezentat cartea și a evocat pasionant personalitatea științifică a marelui muzicolog român George Breazu. Cartea e o monografie care, cu detalii, unele necunoscute până le-a descoperit și cercetat dl. Prof. Vasile, argumentează importanța operei lui George Breazu în spiritualitate românească și universală. Pe baza unei documentări realizată cu competență și acuritate, e relevantă contribuția lui George Breazu în etnomuzicologie, istoria muzicii, bizantinologie, muzicologie și istoria muzicii, dar și în critică și educație muzicală și activitate didactică.

Autorul a insistat, de asemenea, asupra dezvoltării etnomuzicologiei prin contribuția lui George Breazu, alături de alți muzicologi precum Constantin Brăiloiu, Hary Brauner și alții, în perioada interbelică.

Despre personalitatea autorului monografiei despre George Breazu a vorbit dna. Prof. Iuliana Radu, de la Școala Gimnazială nr. 5 – Av. Petre Ivanovici, care și-a încoronat astfel activitatea profesională, prin trecerea cu brio a componentelor parcursului pentru acordarea Gradului I în învățământ, având în persoana dlui. Prof. Vasile, președintele comisiei.

Despre carte și autorul ei a vorbit, apoi, dl. Ioan Golcea – conferențiar universitar doctor, de la Academia de Muzică din București – coordonatorul lucrării de grad. Dl. Ioan Golcea activează la Catedra de dirijant și s-a format la Conservatorul bucureștean, la clasa Marin Constantin, Domnia Sa a insistat asupra importanței operei dlui. Vasile Vasile – universitar ce a dedicat întreaga viață studiului și cercetării în diversele ramuri ale muzicologiei.

În încheierea manifestării, dl. Marcel Boța, directorul Casei de Cultură "Amza Pellea" și-a manifestat satisfacția pentru reușita actului de cultură desfășurat.

► Continuare în pag. 3

Ședința de consiliu

În baza Dispoziției nr. 485 din 17.04.2018 a Primarului Municipiului Băilești și în baza Dispozițiilor art. 39 alin. 1 și art. 40 din Legea 215/2001 a Administrației Publice Locale republicată, în temeiul art. 68 și art. 115 alin. 1 lit. a din aceeași lege, a fost convocat Consiliul Local al Municipiului Băilești în ședință ordinară pe data de 27.04.2018, ora 8.00 la sala de ședințe a Consiliului Local str. Prințul Barbu Alexandru Știrbey, nr. 13, la care au participat 16 consilieri, domnul Călușaru Cristi fiind lipsă.

Domnul secretar a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței, a arătat că este statutar constituită, a supus la vot procesul-verbal al ședinței anterioare și a arătat că este conform dezbaterilor din timpul ședinței, procesul-verbal fiind aprobat în unanimitate.

Invită pe domnii consilieri să depună declarațiile de avere și de interese în cazul în care sunt modificări față de cele depuse anterior.

În continuare a dat cuvântul domnului Președinte de ședință, acesta adresându-i dlui Primar rugămintea de a prezenta ordinea de zi conform dispoziției de convocare a ședinței înregistrată sub nr. 414/2018. După lecturarea acesteia, dl primar a prezentat ordinea de zi a ședinței și a dat cuvântul Președintelui de ședință. Preluându-și prerogativele, dl. Președinte a supus spre aprobare ordinea de zi, aceasta obținând sufragiile tuturor consilierilor locali.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 121/23.04.2018, se aprobă impozitele și taxele locale pe anul 2019 conform anexelor I-X ce fac parte integrantă din prezenta hotărâre. Potrivit art.491 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal în cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă de lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se **indexează anual, până la data de 30 aprilie**, de către consiliile locale, ținând cont de rata inflației pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Administrației Publice. Pentru anul 2017 IPC = 101,34% iar rata inflației = 1,3%. Sumele indexate se aprobă prin hotărâre a Consiliului Local și se aplică în anul fiscal următor.

În categoria impozitelor și taxelor locale se include:

- Impozitul pe clădire;
- Impozitul și taxa pe teren;
- Impozitul pe mijloacele de transport;
- Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- Impozitul pe spectacole;
- Taxele speciale;
- Alte taxe locale – amenzele aferente impozitelor și taxelor locale precum și dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale; taxele judiciare de timbre și alte taxe de timbre prevăzute de lege; taxele extrajudiciare de timbre prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale.

Dl. Gliba scoate în evidență prevederile art.457 din Legea 227/2015 și propune modificarea cotei de impozitare de 0,1 deoarece impozitul a crescut.

Dl. Primar prezintă domnilor consilieri lămuriri la problema ridicată și arată diferențele care există între impozitele de la blocuri și cele de la casele particulare. Dna. Moțățăeanu Violeta menționează că impozitele și taxele se modifică numai cu rata inflației față de anul trecut. Dl. Primar arată că, în conformitate cu dispozițiile legale, la blocuri se poate stabili un impozit în funcție de anumite condiții. În acest sens, informează domnii consilieri că au luat legătura cu președinții asociațiilor de locatari ca proprietari de apartamente să vină să declare apartamentele în funcție de noile condiții create.

Dl. Viceprimar propune să fie modificată taxa la capitolul "Alte taxe locale" pentru parcurile ce se fac în alte locuri decât cele amenajate. Dl. Primar dă explicații privitoare la proiectul ce urmează a fi integrat privind implementarea infrastructurii rutiere. Dl. Duinea Claudiu propune ca în hotărârea pe care o luăm să se respecte legea.

Dl. Pistritu Marian propune să se introducă și taxă, la anexa 9, pentru cei care vând haine second-hand. Se supune la vot propunerea executivului cu cea a domnului Viceprimar: 10 voturi "pentru", 7 voturi "împotriva" – Bălan Vera, Ciuciulin Mariana, Călușaru Cristi, Tica Gabriel, Duinea Claudiu, Gliba Gheorghe și Floricel Pătru.

Se supune la vot propunerea de mărire de la 0,2 lei/mp/zi la 1 leu/mp/zi în anexa 9, privitoare la taxa depozitare materiale și taxa de desfacere a produselor în piețe, târguri și parcuri: "unanimitate".

Referitor la Proiectul de hotărâre 119/23.04.2018 se aprobă indicatorii economico-financiar realizati pe trimestrul I al anului 2018 conform anexei. Doamna Moțățăeanu Violeta-Mariana, Director executiv în cadrul Direcției Economice a Primăriei Municipiului Băilești a prezentat spre analiză și aprobare indicatorii economici la trim. I 2018, conform machetei din ordinul 244/2010 și a Legii Finanțelor Publice Locale 273/2006 actualizată.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 115/20.04.2018 prin care se aprobă completarea HCL nr. 72/30.03.2018 privind acordarea unui sprijin financiar cultelor religioase astfel: Art. 1. – Se aprobă repartizarea sumei de 35.000 lei din bugetul local al Municipiului Băilești pe anul 2018 pentru acordarea unui sprijin financiar Parohiei "Sfinții Apostoli Petru și Pavel" și Parohiei "Sfântul Nicolae" din Municipiul Băilești conform Anexei 1; Art. 2 – Suma menționată la art.1 se va asigura din bugetul local, cap 67.02 – "Cultură, recreere și religie", Titlul 59 – "Alte cheltuieli", 59.12 – "Culte"; Art. 3 – Justificarea modului de utilizare a sumei alocate prin prezenta hotărâre se va face pe baza de documente justificative de către unitatea de cult respectivă și anume: în termen de maximum 180 de zile de la primirea sprijinului financiar, acesta prin reprezentantul legal, va prezenta Direcției economice din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Băilești deconturi justificative privind modul de utilizare a sumelor repartizate. Dacă unitatea de cult nu justifică sprijinul financiar în termenul legal este obligată să restituie suma nejustificată în

maximum 30 de zile de la expirarea termenului de justificare.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 41/13.02.2018 se aprobă transmiterea cu titlu gratuit Municipiului Băilești în baza unui contract de donație a imobilului: Cămin muncitoresc-nefamiliști, situat pe str. Depozitelor nr. 5, compus din teren în suprafață de 1397 mp și construcție cu suprafața totală de 2584,08 mp, de către SC GRAPHIMET INTERNATIONAL SRL (fostă FULCRI SA). Dl. Primar arată că în urma discuțiilor purtate din februarie până în prezent cu managerul societății SC GRAPHIMET INTERNATIONAL SRL s-a ajuns la concluzia că ar fi mai bine să se facă un contract de donație și nu de sponsorizare prezentând în continuare pașii pe care trebuie să-i urmeze autoritatea locală privitor la donație. Dl. Duinea Claudiu a întrebat dacă societatea care face donația are datorii față de autoritatea locală. Dl. Tica Gabriel a solicitat explicații privind diferența dintre sponsorizare și donație iar dl. Primar a dat răspunsul convenit.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 118/20.04.2018, având în vedere expunerea de motive a dlui Bonci Victor, referent de specialitate la Serviciul Urbanism, Amenajarea Teritoriului și Cadastru, se aprobă rezilierea contractului de concesiune nr.8688/2002 pentru suprafața de 250 mp situată în zona de agreement Cilieni. Prin cererea nr. 9679/29.03.2018 domnul Gingă Paul solicită rezilierea contractului de concesiune, redevența fiind achitată la zi. Executivul propune rezilierea acestui contract întrucât zona este declarată arie protejată, urmând a se parcurge procedurile de accesare de fonduri europene pentru dezvoltarea acesteia în continuare. Nefiind discuții – "unanimitate".

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr 120/23.04.2018, se aprobă completarea domeniului privat al Municipiului Băilești cu bunurile conform Anexei 1. În urma inventarierei domeniului public și privat al localității pentru reevaluare, s-a identificat suprafața de teren care nu a fost trecută în domeniul privat, un teren intravilan, cu supr. 132 mp din str. Dimitrie Bolintineanu nr. 38A.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 122/24.04.2018 se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al SC Salubritate Băilești SRL. Dl. Duinea Claudiu întreabă ce parametri s-au avut în vedere la stabilirea bugetului și ce se va întâmpla cu societatea după preluarea acesteia de operatorul unic județean. Dl. Paul Mitroi a dat răspunsul solicitat iar dl. Pistritu Marian a completat că bugetul poate fi și rectificat. Dl. Primar a spus că societatea are și alte activități și poate să își desfășoare activitatea în continuare și face referire la proiectul "Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienți". În continuare dl. Primar a dat citire adresei nr.333/2018 emisă de ADI ECO Dolj pentru ca domnii consilieri să ia cunoștință de aceasta. Propune să se ia măsurile urgente de recuperare a debitelor restante. Dl. Pelea Petrică spune că unitățile școlare au cele mai mari debite și trebuie luate măsuri. În finalul discuțiilor au fost 16 voturi "pentru" și o abținere, Pelea Petrică.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 116/20.04.2018 se aprobă repartizarea profitului pe anul 2017 la SC PAZA CLB SRL conform anexei alăturate. Astfel, dna. Dascălu Marian-Mădălina, administrator al SC PAZA CLB SRL Băilești a arătat că potrivit bugetului de

A plecat juristul-scriitor

În vremea noastră s-a micșorat numărul juriștilor-scriitori, evident din motive numeroase; în primul rând, pentru că duce mai departe frica moștenită de la "socialismul atotbiruitor", de "a nu fi pe linie".

Înainte ultimei conflagrații mondiale se spunea chiar că, cel puțin în avocatură, cei mai apreciați au fost cei care s-au remarcat și ca scriitori, însă literatură au făcut și destui magistrați. Exemple de juriști-scriitori sunt și în marile literaturi ale lumii, dacă ar fi să amintim numai pe Moliere și pe Goethe. La noi, la bază juriști au fost I. Budai Deleanu, Maioreșcu, Delavrancea, apoi Cincinat Pavelescu, frații Teodoreanu, Dan Botta, iar, după, M. Ionescu-Quintus, Eugen Barbu, Paul Everac și alții.

Domnul Ion Floricel le-a urmat exemplul, ilustrându-se atât ca jurist-procuror și avocat, cât și ca scriitor.

Originar din Poiana Mare, născut la 19 aprilie 1951, într-o familie modestă, dar care și-a crescut copii în cultul muncii și al respectului pentru activitatea intelectuală, s-a remarcat la învățătură la cursurile primare, gimnaziale și liceale – toate în comuna natală.

Aflat pe drumul formării, a învățat de la cadrele didactice din comună ce înseamnă perseverența și seriozitatea, iar de la comunitate, mândria de a-i aparține, elemente care l-a determinat la lecturi de referință pentru activitatea literară de mai târziu.

A urmat cursurile Facultății de drept de la Universitatea "A. I. Cuza" din Iași, iar, la absolvirea a fost repartizat ca procuror magistrat la Băilești, unde s-a stabilit cu familia definitiv. Lăudabil a fost faptul că ceilalți doi frați s-au dovedit la fel de studioși și au urmat unu matematica și celălalt ingineria.

Pe lângă slujirea dreptății, dl. Ion Floricel s-a remarcat și în arta scrisului, astfel că romanele publicate au dus la primirea Domniei Sale în Uniunea Scriitorilor și toate meritele i-au fost încununat cu titlul de "Cetățean de Onoare al Județului Dolj".

Proza dlui Floricel, romanele împreună, realizează o veritabilă monografie a vieții rurale și nu numai a societății românești, într-o epocă de transformări sociale, deosebit de ilustrativ evocată. Este evidentă, în cărțile publicate, valorificarea realităților cunoscute în practica juridică parcursă. Problemele existentei au fost reliefate detaliat, realist, autorul dovedindu-se un fin observator al problemelor sociale, dar și al variatei game de tipologii umane, al naturii în diferite ipostaze, la fel, interioare, vestimentații etc.

Enumerăm, pentru cititorii *Gazetei de Băilești* titlurile romanelor: "Ancheta s-a sfârșit în zori", "Iubirile care ucid", "A fost o lume", "Teicani" I-II, "Trecătorul", "Aceeși lume", "Ieșiri imposibile" I-II.

Redacția *Gazetei de Băilești* se înclină pios amintirii celui plecat de curând în lumea dreptilor, Dl. Ion Floricel, care, în modestia care l-a caracterizat, a onorat-o cu colaborarea Domniei Sale și propune Consiliului Municipal Băilești acordarea, fie și postmortem a titlului de "Cetățean de onoare al localității". Mai bine și mai târziu, decât deloc!

Valentin TURCU

venituri și cheltuieli estimate de SC PAZA CLB SRL pentru anul 2018, s-a evidențiat un profit brut înregistrat în anul precedent în valoare de 69 367,79 lei, din care 43 507,40 lei s-au utilizat pentru acoperirea pierderilor contabile înregistrate pentru anii precedenți și a propus ca restul de 25 860,39 lei să fie repartizați în alte rezerve. A fost votat cu 16 voturi "pentru" și o abținere, Pistritu Marian.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr 117/20.04.2018 se aprobă modificarea art. 1 al HCL nr. 28/31.01.2018 astfel: Se aprobă darea în administrare a corpului C6 în suprafață de 350 mp, situat în strada Revoluției nr. 1-3 către SC PAZA CLB SRL Băilești, pe o perioadă de 10 ani. Orice dispoziții contrare se abrogă. S-a votat cu 16 voturi "pentru" și o abținere, Pistritu Marian.

La punctul Diverse, dna. Bălan Vera, Președintele de ședință, a prezentat cererea Parohului de la Biserica "Izvorul Tămăduirii" care s-a prezentat și la comisii și a fost de acord cu răspunsurile primite de la secretarul unității administrative-teritoriale privitoare la solicitarea făcută. A prezentat rapoartele prin care SC PAZA CLB SRL aduce la cunoștință domnilor consilieri extinderea activității și lipsei de contabil deoarece persoana încadrată s-a

transferat. În continuare a dat cuvântul domnului Bădele Adrian, cetățean al municipiului nostru, care fiind proprietarul unei stupine amplasată legal lângă o cultură de rapiță, acuză că primăria nu l-a anunțat de stropirea acestei culturi. A menționat că proprietarul acesteia l-a înștiințat personal că se va efectua respectiva lucrare de ierbicidare, dar a așteptat și din partea primăriei un anunț oficial. A arătat că pierderea este foarte mare și va încerca să dea în judecată primăria deoarece nu a făcut înștiințările prevăzute de lege. Solicită să i se dea răspuns la cererile adresate autorității locale. Dl. Primar, în continuare a dat citire actului normativ care reglementează aspectele scoase în evidență și prezintă istoricul desfășurării acestui eveniment. Propune ca la nivelul Băileștii, executivul și Consiliul Local, împreună cu apicultorii și fermierii să se întâlnească în așa fel încât să poarte discuții privitoare la preîntâmpinarea acestor evenimente. Dl. Bădele Adrian înștiințează domnii consilieri că ar vrea ca în perioada următoare să facă o grevă în fața primăriei privitoare la acest aspect.

Nemăifiind discuții, dna. Președinte a declarat închise lucrările ședinței de consiliu.

Marian MILOVAN

România independentă

Războiul de Independență al României este numele folosit în istoriografia română pentru participarea României la Războiul ruso-turc din anii 1877-1878. În urma acestui război, România a obținut independența față de Imperiul Otoman. Pe 4/16 aprilie 1877, România și Imperiul Rus au semnat un tratat la București care permitea trupelor ruse să traverseze teritoriul țării în drumul spre Balcani, cu condiția respectării integrității teritoriale a României.

Inițial, înainte de 1877, Rusia nu a dorit intrarea României în război nedorind ca aceasta să participe la tratatele de pace pentru împărțirea teritoriilor, însă rușii s-au lovit de o puternică rezistență suferind pierderi grele și fiind învinși de trupele (40.000 de soldați) conduse de Osman Pașa în asediul Plevnei.

În România a fost declarată mobilizarea trupelor. Aproximativ 120.000 de soldați au fost masați de-a lungul Dunării pentru apărarea țării în fața unui eventual atac al turcilor. Imperiul Rus a declarat război Imperiului Otoman pe 12/24 aprilie 1877, iar trupele ruse au intrat în România pe la Ungheni, peste nou construitul pod de peste Prut, opera cunoscutului inginer francez Gustave Eiffel.

La începutul domniei principelui Carol I, România era un stat mic, cu o suprafață de 121.000 km² și cu o populație de circa 5 milioane de oameni. Încă aproximativ 5 milioane de români trăiau în provinciile istorice ocupate de imperiile vecine. Dezvoltarea economico-socială ca și aspirațiile naționale ale României erau grav afectate de statutul de vasal al Imperiului Otoman.

În timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, statul român trecuse printr-un amplu proces de modernizare economică, socială și politică. Aceste transformări au contribuit la consolidarea luptei pentru independență, atât față de puterea suverană, cât și de limitările impuse de marile puteri europene. Atât în timpul domniei lui Cuza cât și după abdicarea sa, s-a desfășurat o amplă activitate propagandistică de către românii aflați în diferite state europene, în încercarea de influențare a opiniei publice internaționale în favoarea intereselor românești. În același timp, oamenii politici români au întărit legăturile cu reprezentanții mișcărilor de eliberare națională din Balcani.

Viața politică internațională din perioada de dinaintea izbucnirii războiului a cunoscut o readucere în primul plan al discuțiilor a așa-numitei "Ches-tiuni Orientale". Puterile europene au fost obligate să se concentreze din nou asupra Imperiului Otoman și a situației națiunilor care încercau să-și câștige independența, având de optat între păstrarea integrității teritoriale a imperiului sau reîmpărțirea sferelor de influență în Balcani. În iulie 1875 a izbucnit războiul din Herțegovina. În august același an s-au ridicat la luptă bosniicii. În aprilie 1876 s-au răsculat bulgarii, iar în iunie Serbia și Muntenegru declanșau războiul împotriva Imperiului Otoman. Marile puteri aveau interese diferite în regiune. La începutul anului 1877, după eșecul conferințelor internaționale de la Constantinopol (decembrie 1876 și ianuarie 1877) și de la Londra (martie 1877), soluția militară părea de neevitat.

În aceste condiții, guvernul român a luat măsuri hotărâte începând cu 1876 pentru întărirea armatei. A fost decretată o mobilizare parțială, a fost creat corpul de observație de la Gruia, au fost executate lucrări de fortificare a mai multor puncte strategice. Toate aceste măsuri s-au luat într-o atmosferă de susținere din partea populației și cu un moral ridicat al armatei.

Guvernul român a adoptat la început o politică de neutralitate față de conflictele de la sudul Dunării și a depus eforturi diplomatice pentru recunoașterea independenței țării pe cale pașnică. Premierul român Lascăr Catargiu a trimis o notă diplomatică către puterile garante prin care afirma că România este separată de Turcia și nu face parte din Imperiul Otoman. În aceeași notă, premierul român declara că România se va opune armat oricărei încercări de violare a teritoriului național iar, într-un conflict general, România urma să coopereze cu puterile care îi vor garanta integritatea și drepturile statale.

Iminența declanșării unui nou război între ruși și otomani a determinat guvernul român să negocieze cu reprezentanții Imperiului Rus la Livadia în septembrie 1876 condițiile trecerii armatei imperiale pe teritoriul național în drumul lor spre Dunăre. Cele două guverne au semnat la București la 4/16 aprilie 1877 convenția prin care românii acordau "liberă trecere" trupelor țariste, în condițiile în care Imperiul Rus garanta apărarea și menținerea integrității teritoriale a României.

Guvernul român a hotărât pe 6 aprilie 1877 să mobilizeze preventiv armatele permanente și teritoriale cât și cea de rezervă. Pe 25 aprilie, mobilizarea armatei a fost încheiată, iar organizarea trupelor s-a făcut conform planurilor de război. România a mobilizat peste 125.000 de oameni, din care efectivele armatei operative au fost de 66.000 de soldați, 12.300 de cai și 190 de tunuri. Au fost mobilizați, în vederea instruirii, aproximativ 14.000 de tineri din contingentul anului 1877 și membri ai milițiilor – aproximativ 33.000.

Imediat după mobilizare s-a trecut la organizarea armatei în două corpuri în vederea apărării strategice a malului românesc al Dunării și respingerii la nevoie a unui atac otoman. Cele mai amenințate puncte au fost considerate Calafatul și Bucureștiul. Comandamentul român a hotărât ca două divizii care formau Corpul 1 de armată să asigure apărarea în cazul unui atac otoman dinspre Vidin, iar Corpul 2 de armată format tot din două divizii să asigure apărarea capitalei împotriva unui eventual atac dinspre Rusciuk și Turtucaia. Principalele rezerve ale armatei erau concentrate în regiunea Bucureștiului și constau în două regimente de dorobanți, un regiment de roșiori și alte câteva formațiuni auxiliare. În această desfășurare, armata română a asigurat apărarea liniei Dunării pe un front de 650 km, până la sosirea trupelor țariste. Armata rusă a început traversarea Prutului pe la Ungheni, pe la nou construitul pod "Eiffel", în noaptea de 11 – 12 aprilie 1877.

Imperiul Otoman a reacționat la acțiunile politice și militare ale românilor și a luat o serie de măsuri de descurajare: suspendarea diplomaților români de la Constantinopol, sechestrarea

unor nave românești încărcate cu cereale, bombardarea orașelor Brăila și Reși, atacarea pichetelor de frontieră, ș.a. În această situație, ministrul de război român Alexandru Cernat a ordonat trupelor române să riposteze ferm față de orice tentativă otomană de traversare a Dunării. În cadrul sesiunii Adunării Deputaților din 29 aprilie și a Senatului de a doua zi, Parlamentul României declara rupte legăturile diplomatice cu Imperiul Otoman și recunoștea existența stării de război dintre cele două state.

Pe 9/21 mai 1877, Mihail Kogălniceanu a proclamat independența României. A doua zi, 10/22 mai, actul a căpătat putere de lege prin semnarea lui de către principele Carol I. Guvernul român a hotărât încetarea plății tributului de 914.000 lei, suma fiind direcționată către bugetul apărării. Tot cu această ocazie a fost instituit ordinul național Steaua României cu 5 clase, care trebuia să fie acordat tuturor cetățenilor care se distingueau pe timp de pace sau război. Dacă puterile europene au primit cu rezervă Proclamația de Independență (Franța) sau chiar ostilitate (Imperiul Otoman și Regatul Unit), opinia publică internațională a fost favorabilă luptei poporului român.

Înainte de începerea luptelor, Imperiul Rus nu s-a arătat deloc interesat să coopereze activ cu România în acțiunile de război, ceea ar fi îndreptățit România să participe și la tratativele de pace care ar fi pus capăt conflictului.

Prof. Alina PREDA

Lansare de carte la Băilești

► Continuare din pag. 1

De remarcat e faptul că lansarea unei cărți de muzicologie la Băilești este un fapt fără precedent și devine cu atât mai important cu cât s-a derulat în anul Centenarului definitivării României Mari, an în care puternicii vremii acordă mai mare importanță împlinirii propriilor interese, decât celebrării naționale care este 1 Decembrie.

În interviul acordat Gazetei de Băilești, dl. Prof. univ. Vasile Vasile a declarat:

Rep: Ce a reprezentat pentru muzicologia românească George Breazu și ce va determinat să scrieți această carte?

Ca să vedem ce a însemnat George Breazu pentru muzicologia românească, ne-ar trebui cel puțin 50 de enciclopedii europene, în care este proiectată imaginea lui și mai ales care au fost inovațiile pe care le-a adus în materia cercetării folclorului. Cătoric, este un teren foarte vast, în care el a avut marele noroc că s-a născut în această spiritualitate. Am găsit mai multe piese înregistrate de el la Amărăști, transcrise și valorificate, în care, pornind de la această platformă, urcă pentru a ajunge în legătură cu cei mai mari specialiști ai timpului. Există o corespondență foarte bogată cu cele mai mari autorități care își exprimă admirația față de cea reprezentată de George Breazu nu numai pentru cultura olteană, românească ci chiar pentru cultura universală, el proiectând în teoriile occidentale foarte multe idei pe care, sigur, le salută specialiștii din marile centre europene.

Rep: Care sunt cele mai importante cititorii ale lui George Breazu, luându-

Lecturile unui pensionar

"Solidaritatea scriitorilor. O fata morgana?"

(Paul Goma – "Scrisuri", vol. I-II, Editura "Curtea Veche", București, 2010)

Motto: „Cred că un scriitor român este sortit să exprime tensiunile, conflictele, dramele timpului său.”

Paul Goma

Extinsa prezentare a acestei lucrări voluminoase scrise de Paul Goma se apropie de sfârșit. În numărul de azi al Gazetei de Băilești, posibili cititori interesați de atmosfera din rândul scriitorilor români vor căpăta unele răspunsuri, sper, concludente. Practic, așa cum menționam încă din luna martie, puțini au fost și sunt scriitorii români cu care Paul Goma să nu fi avut un conflict sau o divergență. Autorul acestor stângace comentarii nu poate face o anchetă – nu are nici dreptul și nici instrumentele necesare – ci se limitează să prezinte doar punctual de vedere – corect sau nu – al scriitorului opozant Paul Goma, cunoscut, desigur, pentru firea lui conflictuală. Prin urmare nu-și asumă justetea faptelor incriminate de către scriitor ci doar le înfățișează.

Aproape fiecare dintre cărțile sale a întâmpinat reacții: incuviințare, indiferență, tăcere, ostilitate și chiar opoziție – din partea autorităților literare, a confratrilor săi, a presei; și niciodată replica lui nu a întârziat, mai calmă sau mai acidă. Respectând, de această dată, ordinea stabilită de autor, vom

începe cu aprecierea exagerată a Zoiei Dumitrescu-Buşulenga vorbind despre "Ușa noastră cea de toate zilele"; "Cartea lui Goma este pornografică, există, de pildă, acolo un pederast!". Altă dată autorul trimite o scrisoare ironică prilejuită de excluderea lui Dumitru Tepeneag din USR, justificată prin... "neplata cotizatiei!"... În aceeași notă de șarjă sunt "criticați" muncitorii tipografi care au refuzat "indignați" să tipărească și cărțile păcătoase ale lui Goma! (În fapt, această justificare stupidă aparține unuia dintre responsabili Cenzurii, Virgil Cândea!).

Căpetenia supremă a culturii, Dumitru Popescu-Dumnezeu, în ciuda unui referat pozitiv, semnat de Lucian Raicu și Adrian Marino, refuză tipărirea "Ușii..." deși nu citise romanul! De fapt, editorii și conducătorii Uniunii Scriitorilor dau vina unii pe alții, temându-și propriile scaune! Astfel, în 1970, tot la "Cartea Românească", autorul se prezintă cu romanul "În cerc". Ca și precedent, cartea are aceeași soartă, așteptarea până la... calendele grecești!

► Continuare în pag. 7

ne după titlu și prin ce fapte se evidențiază George Breazu astfel încât să-și etichetați drept cititor cultural?

Într-adevăr, de aici ar trebui pornit. În ultimă instanță, dacă vorbim de oricare personalitate, ne punem întrebarea: ce a rămas de la el? De la George Breazu, a rămas în timpurile noastre un volum tipărit la Craiova, în 1939, o carte de aproape 1000 de pagini, 6 volume din Pagini din istoria muzicii românești, unul dintre ele realizat de subsemnatul și bănuiesc că lucrurile de stil vor continua. Am deja în lucru o treabă de senzație, Colinda românească, simbol al identității românești, George Breazu găsim în Transnistria, în Basarabia și în tot spațiul român, foarte multe exemple, de asemenea producții populare care atestă identitatea și unitatea neamului românesc. De la el am rămas cu un sistem de educație muzicală, din păcate părăsit astăzi, pentru că trebuie să o spunem foarte deschis că oamenilor nu le place

să privească spre perioada când cultura noastră era apreciată în străinătate. El a avut un concept didactic pedagogic ce poate fi ilustrat de faptul că reprezentantul Japoniei, ambasadorul Japoniei, a luat de la Praga cartea, manualul făcut de George Breazu, și a spus: Asta îl duc ministrului meu ca să le arăt cum stă un neam să își crească copii, povestea s-a întâmplat în 1936. Din păcate, această ruptură creată de perioada comunistă, nu ne-a mai dat posibilitatea să privim înapoi spre aceste temelii pe care le-a așezat George Breazu. La baza educației muzicale, George Breazu consideră că trebuie să stea cântecul de copii, limba copiilor, folclorul românesc și creațiile occidentale. El consideră că acestea trebuie să facă parte din zestrea omului, copilului ce trece prin școală. Personal îmi pare rău că Oltenii nu știu cine e George Breazu, el fiind mai cunoscut în celelalte zone ale țării, decât în zona unde el a crescut, unde a cules notele spirituale, fiind fiu al Amărăștilor. Breazu ne-a proiectat în Europa, astfel la comemorarea a 200 de ani de la nașterea lui Mozart, reprezentantul României a fost George Breazu, care este fotografiat la Viena, i se dă premiul de către guvernul Vienei pentru contribuția lui la reconsiderarea traseului vieții lui Mozart, pentru că creația lui Mozart a circulat foarte mult în spațiul românesc. Felicit băileștenii și le mulțumesc că mi-au dat posibilitatea să prezint această carte și totodată am satisfacția că acest folclor găsit de Breazu mai trăiește astăzi în gurile generației foarte tinere. Redacția "Gazeta de Băilești"

1 Iunie prima zi din CIREȘAR, cea mai frumoasă zi din calendarul anului este o zi specială pentru toți copiii. Totuși, această zi nu înseamnă neapărat cadouri pentru copii sau surprize, este doar o zi specială în care toți copii sunt răsfățați, mergând în parc cu prietenii sau la un grătar cu familia.

Ziua Copilului, numită și **Ziua Internațională a Copilului**, este în multe țări o sărbătoare, în România fiind sărbătorită în data de 1 iunie.

Așadar, 1 iunie reprezintă Ziua Copilului, ziua în care toți copiii trebuie să se simtă bine, să se distreze împreună. În această zi, fiecare dintre noi își amintește de momentele frumoase ale copilăriei, întorcându-se cu gândul în trecut sau retrăind-o prin ochii oricărui copil.

La mulți ani tuturor copiilor!

La Multi ani de ziua copilului

Ziua Copilului este o sărbătoare care ne îndeamnă să ne minunăm și să ne bucurăm de fiecare zi și clipă a vieții, precum cei mici. Să sarbătorim alături de copii, nepoții, frații sau vecinii noștri și să ne lăsăm inspirați de bucuria lucrurilor simple sau „să nu uităm de copilul din noi”. Așadar, această zi este un bun prilej pentru a uita de toate grijile, de a ne aminti de “cea mai frumoasă iluzie” ... **copilăria**. Nu există limite de vârstă când vine vorba de a sărbători Ziua Copilului. Oricare dintre noi, copil sau adult, are voie să se simtă copil și chiar este necesar ca macăr o dată pe an să lăsăm în urmă problemele de zi cu zi, să zâmbim curat și să simțim că liliacul înfloarește în inimile noastre. 1 Iunie este ziua în care se celebrează miracolul nașterii, miracolul purității, dar și întoarcerea la inocență.

1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului trebuie să însemne multe bucurii pentru copii, baloane colorate, jucării, dulciuri, hăinuțe noi, jocuri și distracții în parcuri, prietenii noi, generozitate, dragoste, inocență, puritate, duioșie, pictură, dansuri, plimbări, desene pe asfalt, filme, urări, felicitări.

Copiii ar trebui să fie sărbătoriți zi de zi. Avem o zi a tatălui, ziua mamei fiind deja celebră, nici cei mai mici dintre noi nu au rămas fără sărbătoare. Și tocmai pentru că este o zi specială, micuții ar trebui să fie răsplătiți și tratați în mod special. De cele mai multe ori, an de an, această sărbătoare este marcată de discursuri legate de drepturile copiilor, de petreceri pentru copii, concerte, spectacole, activități sportive, **filme**, cadouri și ieșiri cu familia.

Copiii nu trebuie să fie neglijăți nicidecum, căci ei sunt cei care ne fac de multe ori ziua mai bună și pentru care, ajungem la un moment dat să trăim. De aceea ziua lor aceștia merită o atenție deosebită pentru a ști cât sunt importanți pentru familia acestora. În cazul în care copiii trăiesc într-un astfel de mediu, vor avea ocazia azi să aibă un plus de bucurie din partea familiilor lor. Cei mai nefericiți, însă, nu vor afla nici într-o astfel de zi cum este să ai o familie, să fii iubit și îngrijit. Totuși, acești copii nu sunt scoși din calculul sărbătorii, având certitudinea că și la **orfelinate**, centre, școli, grădinițe sau în alte locuri, se organizează diverse evenimente pentru cei mici, aceștia primind cadouri, creându-le un mediu cât mai familiar și iubitor posibil.

Marian MILOVAN

Dragi colegi specialiști, colaborați între voi pentru binele pacienților, nu vă războiți

Începem războaie. Tocmai noi, cei care ar trebui să le oprim și să-i învățăm pe ceilalți să aibă alte reacții în față nedreptăților sau a greșelilor.

Noi: psihoterapeuții, medicii, nutriționiștii, profesorii, psihologii, logopezii, kinetoterapeuții.

De cele mai multe ori nici nu ne dăm codurile deontologice, unde scrie clar, negru pe alb, că nu ar trebui să aducem nici un prejudiciu colegilor noștri.

În loc să ne ajutăm reciproc, să colaborăm spre a-i ajuta pe cei ce au nevoie de vindecare, de recuperare ori sprijin, ne luăm la trântă în față lor, și îi facem să se simtă și mai neajutorați. Părinții nu mai știu pe cine să creadă, adolescenții se îndreaptă spre alte lumi, tocmai pentru că în a noastră văd ură, invidie, lașitate.

Vedem unii medici psihiatri care strigă: “Fără medicație, poți face mii de ore de terapie, nu ai nici o șansă!”.

Apoi terapeuți care replică dur: “Nu știți decât să dați medicație!”.

Și din această luptă, pacientul iese scindat. Tot ce își dorește este să fie bine, nicidecum să mai aibă o grijă în plus: “SĂ NU SUPĂR PE VREUNUL DIN EI, CĂCI ALTFEL NU VOI MAI AVEA NICI O ȘANSĂ!”.

În loc să întrebăm acolo unde nu înțelegem motivația unuia dintre noi de a recomanda un anumit tratament, fie el medicamentos, ori psihoterapeutic, și să discutăm cum am putea colabora astfel încât să participăm la recuperarea pacientului, ne lovim unul pe altul.

Gresim. Cu toții. Ne enervăm și în loc să învățăm să ne controlăm furia, o aruncăm în lumea virtuală, ne căutăm adepți și ne războim. Ce face pacientul în situația asta? Se uită de pe margine și se întreabă, de multe ori: “De ce trăiesc eu în ROMÂNIA?”.

Ne jignim între noi, într-o luptă pentru putere, în loc să învățăm unii de la alții. În loc să învățăm să Comunicăm. Dăm lecții altora, însă noi înșine nu luăm lecții de asertivitate, de comunicare eficientă, de inteligență emoțională, de UMANITATE.

Personal, cele mai bune rezultate le-am avut din colaborarea cu alți specialiști. Când rog psihiatrul să mă ajute pentru că un copil nu reușește deloc să se concentreze, deși am încercat toate strategiile educaționale și terapeutice, progresul copilului este vizibil. Psihiatrul decide doză de medicație și o ajustează în funcție de ceea ce observăm noi în terapie.

Când rog un nutriționist să îmi explice ce efecte are un anumit aliment asupra creierului și îmi spune apoi: “Continuati în paralel terapia și scrieți-mi pentru orice detalii!”, văd imediat rezultate.

Când rog un kinetoterapeut să mă ajute prescriindu-mi și învățându-mă să lucrez anumite exerciții pe care le pot face fără să greșesc, părintele vede îmbunătățirile.

Când colaborez cu psihoterapeuți cu altă specializare decât a mea, progresele sunt fantastice. Ei îmi explică punctul lor de vedere cu privire la

o reacție a copilului sau adultului și astfel reușesc să văd și altă perspectivă.

Când însă ne războim, ne distrugem sufletele. Răutatea nu a ajutat niciodată pe nimeni. Din contră, a creat traume. Și noi, cei care alegem să ne războim, o facem tot din cauza unor traume pe care nu ni le-am vindecat. Ne credem prea perfecți pentru a avea nevoie de ajutor.

Și parcă și mai dureros, ne războim cu cei cu care ne dăm mâna în biserică și ne numim “credincioși”. Și ce se întâmplă atunci? Aud de la oameni: “Dacă voi între voi, care va numiți creștini și strigați peste tot că credeți în Dumnezeu, vă jigniți și atacați public, de ce am crede noi în Acest Dumnezeu pe care îl tot menționați? Noi ne uităm la faptele voastre, că de vorbe suntem săturați!”.

Dacă uităm sau refuzăm să fim oameni, putem avea mii de facultăți și miliarde de diplome! Oamenii au nevoie de iubire și de conectare, înainte de orice!

Uităm scopurile pentru care ne-am ales meseriile și religia, pentru a ne arată lumii așa cum rănilor nevindecate ne îndeamnă să ne arătăm, pentru a compensa durerile pe care nu le recunoaștem.

Răutatea se vede atunci când oamenii greșesc. În loc să le spunem în privat, ce credem despre ce gândesc ei, sau să aducem argumente cu omenie, le strigăm în public, să-i denigrăm. De Ce?? Să ieșim noi în față. Să vadă ceilalți că le suntem superiori. De unde dorință asta de a ieși în față, denigrându-i pe alții? Pentru că nu ni s-au recunoscut meritele când eram copii. Ori pentru că am fost părăsiți, trădați sau comparați cu alții.

Și ce uităm este exact asta: suntem ceea ce suntem prin HAR, nu prin fapte, să ne lăudăm cu ele. E pentru că Cineva acolo sus se îndură de noi, să avem sănătate să putem învăța. Dacă n-am avea sănătatea, nici putere să ne războim n-am mai avea.

Doamne, dă-ne putere să acceptăm ce nu putem schimba și să putem schimba ce nu acceptăm!

Iar voi, dragi părinți și pacienți, ne iertați pentru orgolii și refuzuri de a cere noi înșine ajutor pentru a învăța să ne iubim și să ne respectăm unii pe alții!

“Nu ești un bun specialist pt copii, pentru că nu ești mama!”

“Nu ești un bun terapeut de cuplu, pentru că nu ești căsătorită sau pt că ești divorțată!”

Cu aceste 2 etichete mă întâlnesc des. Am suferit cândva când mi-au fost puse și mie. Am învățat să le dezlipesc în urmă unuia din modulele formării EFT, Emoțional focused Therapy, când formatoarea noastră a explicat: “Nu trebuie să fi avut cancer, pentru a putea ajuta la vindecarea oamenilor cu acest diagnostic!”.

Când acum aud colege care se confruntă cu aceste “lipiri de etichete”, le sugerez să le ignore și să-și facă mai departe meseria, atâta timp cât dă roade.

Probabil că la “vindecarea mea de etichete” a participat și experiența personală în terapie: terapeuta mea nu a trăit abuzul la cotele trăite de mine, dar asta nu a însemnat că nu m-a ajutat în procesul meu de vindecare. Sunt de acord că o persoană care a avut sau are o experiență asemănătoare cu a ta poate avea o înțelegere (emoțional/empatic) mai mare asupra dificultăților cu care te confrunți, dar asta nu promite ajutorul suprem.

Să nu mai vorbim de situațiile în care poate apărea identificarea cu clientul, care poate bloca terapia, în cazul în care terapeutul care a avut sau are aceeași experiență cu omul din față să, nu cere ajutor specializat el însuși. (Și chiar și când îl cere, nu este foarte ușor să nu se identifice cu el! Personal, la fiecare caz asemănător cu un episod din viața mea am nevoie că după sesiuni să stau cu mine înșami și să judec “la rece” totul, pentru a nu face o greșală!).

Sunt multe de spus, dar mă rezum la a va încuraja să nu renunțați la meseriile voastre pentru că unii dintre noi nu credem în ajutor dat chiar dacă noi înșine nu am fost în situațiile respective.

Cred cu tărie că fiecare dintre cei ce lucrăm cu oameni avem nevoie să ne facem o radiografie din când în când, cât mai des aș zice eu – pentru a înțelege mai degrabă:

1. Suntem obosiți fizic/psihic și facem ceva pentru a ne reface?

2. Este meseria noastră cu ade-vărat locul unde ne regăsim și în care ne simțim în siguranță?

3. Continuăm noi să ne perfecționăm continuu, pentru a fi de ajutor zi de zi?

4. Ne aduce jobul nostru satisfacții sufletești, spirituale și emoționale, și nu doar financiare?

5. Când ajungem să punem capul pe pernă, dormim noi împăcați cu noi înșine pentru că am dat tot ce am putut în ziua respectivă, oamenilor care ne-au cerut ajutorul?

Și dacă la oricare din aceste întrebări răspundem cu Nu, să fim conștienți că avem nevoie să cerem ajutorul unui specialist care să ne ajute să vedem nevăzutul.

Nu cred că un profesor de istorie/geografie trebuie să renunțe la meseria sa pentru că nu a vizitat toate teritoriile despre care predă.

Nu cred că un stomatolog trebuie să renunțe la meseria sa pentru că nu a avut niciodată un dinte cariat.

Nu cred că un medic psihiatr trebuie să își dea demisia pentru că nu a fost niciodată într-un episod psihotic.

Și nu cred că nu pot ajuta o bătrână să treacă stradă dacă eu înșami nu am avut o bunică.

Eu cred în darurile spirituale date de Dumnezeu și în necesitatea împlinirii unor roluri, chiar în lipsa unor daruri specifice.

Atât.

Monica BERCEANU
www.monicaberceanu.ro

Centenarul Marii Uniri – între nepăsare și controverse (x)

Materialismul istoric exagerează rolul maselor în evoluția umanității; în realitate elitele sociale, în măsura în care au reușit să capteze și să canalizeze energiile popoarelor, realizat progresul social, civilizația și spiritualitatea.

În Țările Române, procesul emancipării declanșat și stimulat de intelectuali cu studii în Apus, în secolul al XIX-lea, a inclus și militarea conștientă și asumată pentru Unirea de la 1859 și, apoi, cea de la 1918.

Gheorghe Lazăr – ardelean din părțile Sibiului, cu studii de inginerie, drept și teologie la Viena, l-a sprijinit pe Tudor Vladimirescu la fortificații și artilerie și a fost ctitorul învățământului secundar în limba română, la Sf. Sava. Au fost remarcabile unele acte de patriotism săvârșite de militari precum căpitanul Zăgănescu, militarii Christian Tell și I. Voinescu și generalul Ghe. Magheru, spre deosebire de colonelii Odobescu și Solomon, oprători ai Revoluției de la 1848.

Văcăreștii, în Țara Românească, au fost boieri patrioți – un strămoș - Enache Văcărescu, fusese cel mai de seamă dregător al lui Constantin Brâncoveanu și a fost decapitat sub ochii acestuia, la Istanbul și ai celor patru fii ai săi. Ceilalți au avut mari merite în cultivarea limbii române, în poezie și dezvoltarea teatrului național, până în secolul al XX-lea, de la Enăchiță - tatăl, la fiii lui Alecu și Nicolae la nepotul lăncu, la strănepot Elena Văcărescu, poetă de limba română și franceză.

Dintre pașoptiști mai însemnați doar Eliade, Gr. Alexandrescu și Bolintineanu etc.

neanu n-au studiat în străinătate, dar și-au făcut o cultură solidă la Școala lui Gh. Lazăr, Bălcescu, Ion Ghica și Alecsandri la Paris, Alecu Russo – în Elveția, Kogălniceanu – în Germania.

În Transilvania doar Cipariu a rămas cu studiile făcute la Blaj, însă, prin studiul individual, a fost cel mai de seamă poliglot al epocii, unanim recunoscut, iar ceilalți au făcut studii strălucite la Viena și Roma sau la alte instituții de învățământ superior.

Patriotismul care a stimulat, fie și indirect, lupta pentru unire a fost cultivat nu numai în literatură ci și în artele vizuale, domeniu în care au excelat portretistica, peisagistica inspirată din natura românească precum și compoziții privind scene din trecutul istoric, altfel spus, arta plastică românească a reușit să redea specificul național. Pictorii români au studiat în țară și s-au perfecționat în străinătate și au lăsat posterității lucrări care au stimulat sentimentul de mândrie națională, în lupta pentru unire.

Astfel, Barbu Iscovescu a studiat la Viena și Paris și a participat la Revoluția de la 1848 în Țara Românească și apoi în Transilvania, la Brașov și în Țara Moților. De la el a rămas portretul lui Avram Iancu și altele.

Ioan Negulici a studiat la Paris, iar, ca revoluționar, a fost numit de către Guvernul Provizoriu **“ocărmuitor al jud. Prahova”**. A fost autorul primului dicționar de neologisme și de la ele au rămas portretele lui Bălcescu, Bolliac, C.A. Rosetti ș.a. A murit în exil în Turcia, la Brusa și a fost înmormântat în aceeași groapă cu prietenul său Iscovescu. La Palermo, Bălcescu a avut parte de o groapă comună, a săracilor.

Theodor Aman a studiat la Paris și a fost întemeietorul învățământului superior de “arte frumoase” la București. La rândul său, a participat la Revoluția de la 1848 și a realizat compoziții cu caracter patriotic – “Hora Unirii la Craiova”, “Hora Unirii la Aninoasa”, “Vlad Vodă și solii turci”, “Izgonirea

turcilor la Călugăreni”, portretul lui Vladimirescu etc.

Constantin Rosenthal a urmat “Academia de arte frumoase” de la Viena, apoi pe cea de la Paris. Cele mai reprezentative compoziții ale sale au fost “România Revoluționară” și “România rupându-și lanțurile pe Câmpia Libertății”.

Nicolae Grigorescu – fiu de țăran – la 12 ani a intrat în atelierul pictorului Anton Chlandek și a devenit “iconar”, apoi pictor de biserici – o capodoperă de pictură sacră e “Ansamblul Bisericii de la Mănăstirea Agapia” Kogălniceanu i-a facilitat o bursă pentru “Școala de Arte Frumoase” de la Paris, apoi s-a perfecționat la “Școala de la Barbizon”. A creat scene picturale după baladele lui Bolintineanu – “Mihai scăpând stindardul” și peisaje – “Cheile Dâmbovicioarei” și, compoziții “Bălci la Rucăr” și portrete – “Țăran la munte”, “Țărancă tânără”, “Cioba” etc. La 1877 a însoțit armata română pe câmpurile de luptă și și-a făcut numeroase schițe, după care a pictat scene memorabile, de o valoare esthetică inestimabilă și cu o încărcătură emoțională – “Sântinela”, “Atacul de la Smârdan”, “Convoi de prizonieri turci” ș.a. Iată cum un fiu de țăran a creat valori artistice de patri-

moniu național, slujind cu penelul idealul de unire a tuturor românilor, ală turi de boieri și burghezi patrioți, căci boieri fuseseră Conachi, Negruzzi, A.I.Cuza, Alecsandri, Bălcescu, Ghica și burghezi – Asachi, Eliade, Gr. Alexandrescu, Bolliac, Bolintineanu etc.

Altfel spus axioma materialismului că “Istoria o fac masele populare”, cel puțin în cazul neamului românesc, nu se confirmă. Tudor Vladimirescu a spus “Patria este norodul, nu tagma jefuitoarelor!”, ceea ce e adevărat, însă, cu precizarea că eroul de la 1848 era om din popor, dar prin dotarea individuală cu inteligență, putere de muncă și perseverență s-a ridicat în epocă în rândurile elitei angajate în lupta pentru libertate și emancipare națională, pentru care și-a dat viața, căci a fost trădat de boierii retrograzi, temători de pierderea privilegiilor deja perimate, dar și de eteriști lui Ipsilanti, interesați doar de propriile scopuri. El a fost înțeles doar de boierii tineri și de puținii burghezi, care, însă, erau, la timpul respectiv, la începuturile activității, pentru că înțeleșeră că lumea e în schimbare și că bătea un vânt de libertate dinspre Apus, după Revoluția Franceză și războaiele napoleonice, astfel că gorjeanul din Vladimiri, prin lupta lui a devenit erou național și a anticipat Revoluția de la 1848, în Țările Române, mișcări care au redeschisă încrederea în unirea tuturor românilor într-o singură țară nu e numai necesară, dar și posibilă, chiar dacă s-a știut că, pentru împlinirea acestui ideal sunt necesare jefte de sânge ale neamului.

Valentin TURCU

Pilda iubirii aproapei

O veche vorbă strămoșească zice că “cine dorește să cunoască, cu întrebarea să călătorească”, sau precum zice unul dintre filosofi lumii vechi și anume Xenofont: “a întreba înseamnă a învăța”. De aici deducem foarte ușor faptul că întrebarea este un lucru necesar și firesc pentru a cunoaște, așa precum sunt copii care din dorința de a descoperi pun o mulțime de întrebări, crescând astfel odată cu ele. Însă aceste întrebări sunt de mai multe feluri: unii întreaba fiindcă au incertitudini, alții din interes sau curiozitate, cu toate acestea însă există și unele întrebări puse de anumiți oameni cu scopul de ai ispiți pe ceilalți, întrebări puse din mândrie sau cum se exprimă Sf. Ap. Pavel “întrebări nebunești”.

Însuși Mântuitorul a avut parte de toate aceste întrebări, iar pentru fiecare s-a adaptat situației, răspunzând uneori prin tăcere cum este momentul întâlnirii cu Pilat înainte de răstignire, fie a răspunsând cu o altă întrebare cum este cazul în parabola “samaritanului milostiv”, când un învățător al legii vechi dorind să-l ispitească și să-l facă să spună ceva greșit, ca mulți alții, îl întreabă cum anume să moștească viața cea veșnică. În acel moment, Domnul Iisus cunoscând vicleșugul pe care îl avea acesta i-a răspuns printr-o întrebare făcându-l pe de o parte să se rușineze de intenția lui, cât și de al face să își răspundă singur la întrebarea pusă dorind astfel să îi învețe despre întruparea Sa, căci viața cea veșnică nu o putem dobândi decât prin credința în Hristos. Astfel, prin acest răspuns Mântuitorul a urmat sfatul din Pildele lui Solomon care zic “răspundeți nebunului după nebunia lui ca să nu se creadă înțelept în ochii lui” (XXVI, 5).

Așadar, învățătorul fiind silit de situa-

ția îi răspunde Mântuitorului ceea ce învăță legea și anume “să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Luca X, 27). Iar datorită acestui răspuns Domnul Iisus i-a confirmat răspunsul spunându-i că dacă va face aceasta va fi viu, căci în aceste două porunci sunt cuprinse “toată legea și proorocii”, precum zice și Moise: “Să nu te răzbi cu mâna ta și să nu ai ură față de poporul tău, ci să iubești pe aproapele tău ca te tine însuși. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru” (Levitic).

Însă rușinându-se acesta datorită faptului că îi fusese adresată o întrebare elementară și dorind să se îndrepteze, la întrebare cine este aproapele lui, cunoscut fiind ca iudeii considerau aproapele lor numai pe cei de un neam cu ei. Astfel Domnul Iisus îi răspunde prin următoarea pildă spunând că: *“om se cobora de la Ierusalim la Ierihon, acest om fiind firea umană care datorită căderii în păcat s-a coborât din Ierusalimul ceresc la Ierihonul pământesc, plin de chinuri și de durere. Însă el a fost atacat pe drum de niște tâlhari care după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit l-au lăsat aproape viu. Acești tâlhari nu sunt decât viclenii diavoli care nu suportă pe om și care*

reusind să-l lipsească pe om de harul și ajutorul lui Dumnezeu, l-au rănit cu păcatul lăsându-l abia viu. Prin expresia “l-au lăsat abia viu” înțelegem faptul că omul după cădere nu a pierit definitiv, ci a rămas în el o parte vie care îl face să își aducă aminte de Dumnezeu, iar acea parte nu este decât sufletul pe care diavolul cu a putut să îl rănească și care a fost dat de Dumnezeu prin suflarea de viață.

Mai departe ni se istorisește ca *pe calea aceea a trecut un preot care văzându-l a trecut pe alături asemenea și un levit. Acest preot înseamnă legea dată lui Moise care a fost dată de Dumnezeu din cer, iar levitiți reprezintă proorocii care și ei au fost rânduiți din cer de Dumnezeu, însă nici unul dintre ei nu au reușit să vindece omul de păcat. Ci fiind rânduit doar pentru a-l ajuta pe om și a-l pregăti pentru venirea Mântuitorului. Prin exprmarea “din întâmplare”, se arată faptul că proorocii nu au avut menire de al vindeca pe om, ci au fost*

dați pentru neputința omului de al primi pe Fiul lui Dumnezeu întrupat.

Însă ni se relatează că pe calea aceea *a trecut și un samarinean, acesta reprezentând pe Fiul Omului, care s-a pogorât din cer și și-a luat chip de om și la asemănare aflându-se ca un om. Acesta văzându-l pe om rănit i-a uns rănila cu undelele și vin, adică i-a legat rănila dându-i învățăturile Sale care puteau să-l vindece. În acest sens Sf. Gherman zice : “prin undelele se înțelege milostivirea și prin vin asprimea și necesitatea dreptății”. Apoi punându-l pe dobitocul Său l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Prin aceasta înțelegem că Hristos a luat asupra Sa toate păcatele asumându-și întreaga ființă omească pentru a putea vindeca și a dus-o la o casă de oaspeți care reprezintă Biserica întemeiată de El, unde i-a purtat de grijă, iar apoi după înălțarea Sa a lăsat-o în grija preoților cărora le-a lăsat drept îndrumar cele două așezăminte care sunt Legea nouă și Sf. Evanghelie, urmând ca la a doua Sa venire să le dea răsplata cuvenită.*

Așadar după această pildă îl întreabă pe învățător care dintre cei trei i se pare ca a fost aproapele omului, învățătorul recunoscând că cel care a făcut milă cu el, iar Hristos l-a îndemnat să meargă să facă și el asemenea.

Prin istorisirea acestei pilde rostită de Mântuitorul și prin îndemnul lăsat la final “mergi și fă și tu asemenea”, Mântuitorul ne îndeamna să urmăm exemplul samarineanului care a făcut iubire față de aproapele său ca tot astfel și noi să lăsam de o parte mândria și ură față de oameni și să îl iubim pe Dumnezeu, că cel ce iubește pe Dumnezeu cu toată ființa sa acela iubește și pe aproapele său, și tot odată mai suntem îndemnați să sărim în ajutorul lui și să iubim pe săraci, fiecare după puterea noastră nelăsându-l în suferință. Căci iubirea de aproapele se arată în iubirea de Dumnezeu, fiindcă nu poate să zică cineva că iubește pe Dumnezeu dacă pe aproapele său urăște. Iubirea este cea mai mare virtute pe care o poate dobândi omul și prin care poate ajunge la desăvârșire mostenind împărăția cerurilor.

În concluzie, învățătura morală pe care o regăsim în această parabolă este de a ne ajuta pe semenii noștri în necazuri dacă nu material cu siguranță moral făcându-i să vină la casa de oaspeți unde putem găsi vindecare sufletelor noastre, adică la Biserică. Căci aici există Cuvântul lui Dumnezeu care ne poate alunga toată nedumerirea și tristetea din noi ca cel ca ce se îmbogățește cu cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu va avea deasupra sa stălpul de nor care i-a călăuzit pe israeliteni în pustie. Astfel iubirea lui Hristos să fie de-apururi în iminile noastre și astfel să ne arătăm fii adevărați ai lui Dumnezeu ca prin aceasta să vadă lumea că îl mărturisim pe Hristos “ca văzând ei faptele noastre cele bune să-L slăvească pe Dumnezeu care este în ceruri”.

Pr. Romiță ȚENCU
Parohia Poiana Mare II

Balada metalelor

Fermecătoare mistere
Și căutate comori,
În miezul bătrânei Terre,
Milenii de muritori,
Prin hăuri întunecate,
Tărâș pe brânci scormonite,
Cu puteri nemăsurate,
Des, în zadar risipite,
Măruntăie prețioase,
Din adâncuri abisale,
Din vremuri de demult scoase,
Sunt, pentru oameni, metale.
Unele din ele, chiar,
Denumesc epoci trecute
Și în lume așadar,
Istoric sunt cunoscute.
Astfel, cu toții vorbim
De "Epoca bronzului"
Și de-a "Fierului" și știm
Că azi e-a... "Oțelului".
Analele spun de când
Au fost scoase fiecare
De generații, la rând,
Din întuneric – la soare
Și-au făcut, în timp, din ele
Multe lucruri necesare,
Le-au cercetat științele,
Atent, în laboratoare;
S-au format specialiști –
Fizicieni, geologi,
Mineri și metalurgiști,
Chimiști și mineralogi,
Cu tehnici de prospectare,
Oriunde pe pământ
Și căi de explorare;
A oricărui zăcământ,
Metode de separare,
Că-n adâncuri minerale,
Inițial, sunt în stare
De amestec de metale
Și alte roci, felurite,
Ce trebuie-nlăturate
Cu mijloace potrivite
În vremuri de mult trecute,
Peste tot, în lumea mare,
Ele au fost cunoscute,
De oameni, după culoare –
Aurul – sigur – galbui,
Iar argintul alb curat,
Plumbul – moale, cenușiu
Zincul – alb întunecat,
Fierul – negru – ruginiu,
Aluminiul – alb – murdar
Mercurul – argintul viu,
Cuprul – arămiu – roșcat.
Și-au fost găsite de om
Și altele, mai târziu,
Wolfram, vanadiu, crom
Staniu și uraniu
Savanții le-au cântărit,
Să le identifice
Și apoi le-au stabilit

Greutăți specifice,
Iar, după experiențe,
Chimiștii-au descoperit
La toate proprii valențe,
Fapt de netăgăduit,
Iar Mendeleev – un rus,
Cu cap mare și bărbos,
În tabelul lui le-a pus
În cercetări, de folos.
Cum este scris în anale,
Demult, în antichitate,
Cele mai multe metale
N-au fost folosite toate...
Nici nu erau cunoscute,
Toate, ci doar câteva,
Cumpărate sau vândute,
De orișicine putea.
.....
Spun povești nemuritoare
Cum că Dumnezeu cel Sfânt
Ar fi rupt bucăți din Soare
Și le-a înfipt în pământ...
Astfel, oricare poveste
Spune, să avem habar
De ce pretutindeni este
Aurul galben-solar,
Deci razele Soarelui,
Aruncate, au ajuns
În fundul Pământului,
În neguri de nepătruns.
Scos și prelucrat afară,
De la oameni, egoismul
A făcut ca să apară,
Pentru aur, fetișismul
Și i-au fost atribuite,
Față de alte metale,
Multe și nesăbuite
Înșușiri paranormale.
Midas – rege legendar –
Se zice că ce-atingea,
Până și mâncarea, chiar,
În aur se prefăcea,
Iar Apollo – supărat –
Din invidie zeiască,
O pedeapsă grea i-a dat –
Urechile de măgar să-i crească.
La Roma-n antichitate
Se pomenea foarte des,
De mulți, cu seninătate
De "Aura sacra fames".
Plaut lovea lăcomia
De aur molipsitoare,
În "Aulularia" –
Comedie mușcătoare.
La noi, în popor, se spune
Că sclipirea aurului,
La cei lacomi să-l adune,
Este "Ochiul Dracului".
Pe Hagi Tudose-odată,
Delavrancea l-a creat
Cu-o lăcomie turbată
De aur mistificat,

Admirat și mângâiat,
Iubit ca o ființă dragă,
Cu patimă adunat,
În viața lui întreagă.
Pentru mulți e o-nțebare,
Anume, aurul cum de
Are supremă valoare,
În lume, pe oriunde?!
Și, totodată se-nțebă
De ce au făcut din el
Obiecte de podoabă -
Bijuterii, fel de fel:
Lanțuri ușoare sau grele,
Butoni, ceasuri sau brățări,
Verighete și inele,
Paftale la cingători,
Și valori de tezaur,
În războaie disputate,
Bani și lingouri de aur,
De-nvingători confiscate.
Pungi cu aur românesc
S-au dat mult peste destul,
Pentru scaunul domnesc,
Cinci veacuri la Istanbul.
Auru-a fost jefuit,
Prin veacuri des de tâlhari,
Fiind mârșav mârșuit
De zarați și cămătari.
Cum prin muzee se vede,
Capete încoronate
Au fost puse pe monede
De aur în multe state.
Printii, regi și împărați
Au bătut dinari, cosoni,
Techini, zloți, ruble, ducați,
Dolari și napoleoni.
După ultimul război,
Cătl n-au fost – sârmani de ei!
Ani destui închiși, la noi
Fiindcă-au avut... "cocoșei"?!
Și printre răufăcători
Au tot înșelat, prin lume,
Destui falsificatori
De monezi de aur – sume.
Aurul incașilor,
Răpit de conchistadori
A luat drumul rusilor
De la Madrid... strângători...
Și au strâns și de la noi
Tezaurul "în păstrare"
Dat, dar înapoi
Să îl dea n-au fost în stare,
De-o vreme este și aur
Ce i se zice "Bancar",
Iar la deposit – tezaur,
Dar e și aur "dentar",
Că-au făcut "lucrări" în gură,
Scumpe, din aur, dentiștii,
Iar în lagăre, cu ură,
Le-au zmulș, la evrei, naștiții...
Azi, din aur, doar medalii,
Rar, puține, se mai bat
Și-n loc de monezi – hârtii
Tipărește orice stat.
La fel, pe întinse spații,
Sunt bijuterii și ceasuri

De efect, dar imitații
Împodobite cu... strassuri.
Aurul, totuși, rămâne
Garanția parvenirii,
Iar băncile sunt stăpâne
Pe destinul omenirii.
Companiile știu cum
Să scurme în sus și-n jos,
Să găsească, orișicum,
Aurul încă nescos.
.....
Argintu-ar fi lacrimi grele
Ale unor zeități,
Căzute-n formă de stele
În negre singurătăți.
S-a scos trudnic, cu sudoare,
Din întuneric de mină,
Purificat în cuptoare
Și prelucrat la lumină -
Bijuterii numeroase,
Toarte, cercei, eghileți,
Rame, tacâmuri și vase
Și trese pe epoletii.
Monede-n antichitate
Ca și-n Evul Mijlociu,
S-au bătut în multe state,
Din argint, până târziu –
Drahme, sesterți, pesos, franci,
Talanți, lire englezești,
Coroane, forinți și mărci
Și mahmudele turcești.
Argintul e combinat
În produse chimice,
Cu acizi și preparat
În farmaceutice...
.....
Aurul, alb – platina,
Ca ale mărilor spume,
E în negură, lumina
Purificării în lume.
Printre metalele rare
E mai puțin cunoscută,
Dar pentru bancheri ea are
Echivalență-n valută.
O dețin superbogații –
Bijuterii și lingouri
Și în seifuri magnații –
Valori cu multe zerouri.
Și sunt de paznici vegheate,
Ce oricând fac uz de armă,
Veșnic monitorizați,
Cu sisteme de alarmă.
.....
În fantastic labirint,
Eminescu lua-n seamă
Că până-n păduri de – argint
Erau codri de aramă.
Cândva, pe-un print l-a ucis
"Mistrețul cu colți de argint"
"Grohând", cum Doinaș a scris,
De-l lătrau "copoi, gonindu-l".
Arama-n chimie – cupru,
E ca aurul, ascuns
Și ca argintu-năuntru
Globului, de nepătruns...
Metal greu, dar maleabil,

Odată sintetizat,
Sonorizant și ductil,
E ușor de prelucrat:
Tintă, caucuri, ibrice,
Polomece și căldări,
Clopote și alambice,
Sfeșnice de lumânări,
Conductori de bobinare,
Table la cald laminate,
Monezi de mică valoare,
Sclipoase sau oxidate.
Cu suflat de cupru știm,
Cum îl prepară chimia,
Cu pompele să stropim,
Vara, de multe ori, via.
Cu zinc, amestecat, cuprul
Are rezistență mare,
Astfel că peste tot bronzul
Are-n lume căutare.
Ceasuri tradiționale,
Multe din bronz s-au făcut;
S-a vrut și cu-alte metale,
Dar puține, în trecut.
La oameni vestiți, destui,
Popoare civilizate,
Din bronz le-au făcut statui,
De trecători admirate –
Busturi, grupuri statuare,
Ecvestre și marțiale,
Pe socluri impunătoare
Și în mărimi naturale.
.....
O armură i-a făcut
Hephaistos cel iscusit,
Lui Ahile, spadă, scut,
Și un coif i-a mășterit.
S-a scos tot din pământ fierul
Și fontă-au făcut din el.
Apoi, cu carbon, oțelul,
Pentru lucruri fel de fel:
Săbii, sulite, pumnale,
Topoare și revolve,
Tunuri, puști, brice, pistoale,
Tancuri și mitraliere,
Mașini, trenuri și vapoare,
Fabrici, mori și submarine,
Motociclete, tractoare,

Strunguri, freze și turbine.
Aluminiul argintiu –
Metalul cel mai ușor,
A fost folosit târziu,
Să umble omul în zbor:
Avioane de transport,
De pasageri, militare,
Chiar avioane de sport,
Pe oriunde pot să zboare...
Din crom-vanadiu – scule,
Staniul cositoarește,
Iar, din plumb, gloanțe destule;
Mercurul le risipește,
Căci îl fură la comandă
Hoții, azi, pe cât se poate
Și fac cu el contrabandă,
Peste granițele toate
Și sunt în stare să-l scoată
Până și din termometre
Și să-l fure totodată,
Chiar spărgând și barometre.
Mereu, în industrie,
Piese sunt finalizate,
Când, după tehnologie,
Sunt, în baie, nichelate.
Cadmiul – cu zincul – frate
Wolframul în filament
De becuri și-n aparate
Au utilizează frecvente.
.....
Oamenii ce-ar fi fost, oare,
De, să umble cu metale,
N-ar fi-nvățat, cu răbdare?!
Niște biete animale...
Cu ce pietrele să sfarme?!
Cu ce să dea Terrei roată?!
Fără unelte și arme
Cum prin viață să străbată?!
Metale și aliaje
La oameni - încet, treptat,
Cu mașini și utilaje,
Efortul le-a micșorat...
.....
Laudă metalelor,
Laudă creației,
Cu minte oamenilor
Și civilizației!!!
Valentin TURCU

Lecturile unui pensionar

"Solidaritatea scriitorilor. O fata morgana?"

(Paul Goma – "Scrisuri", vol. I-II, Editura "Curtea Veche", București, 2010)

► Continuare din pag. 3

Iar Marin Preda, neputincios, îi sugerează lui Goma să se adreseze celor de sus, adică aceluiași... "Dumnezeu"! Sicanele nu vizează însă numai publicarea de cărți la editurile românești; în 1973, la întoarcerea din călătoria turistică în Europa, i se confiscă o carte a lui William Faulkner (n.n., probabil "Pe patul de moarte") deoarece Goma figura în calitate de... co-traducător! Iar atunci când este dat afară de la "România literară", șefii se eschivează să-și asume responsa-

bilitatea, precum George Ivașcu, Gabriel Dimisianu și Laurențiu Fulga. După revoluție, la rândul său, Gabriel Liiceanu a dat la topit "Culorile curcubeului" (despre grevele din Valea Jiului din 1977) dar a publicat cu mare tam-tam cartea "Copilăria Stalinistă" a unei orecare Lilly Marcon, "exilată din România" și, se pare, "omul securității". În corpore, în scrisorile către Dorin Tudoran, Goma vorbește despre "răul" pe care i l-au făcut Nicolae Manolescu, Dana Dumitriu și Ana Blandiana dar și alții (Mateiu Călinescu, Ivașcu sau Breban), care îl etichetau drept "provo-

cator al Securității" care "face totul ca să abată asupra breslei și mai multe nenorociri". Mircea Dinescu este acuzat că îl persiflează în glumă numindu-l "marele scriitor fără cărți" în vreme ce lui Ștefan Augustin Doinaș îi reproșează că "l-a băgat la pușcărie pe prietenul meu Ion Omescu"! Apoi vine rândul unor publicații literare; atac dezlănțuit la adresa revistei "Luceafărul" (condusă de Artur Silvestri-Târnăcop), considerată de Goma drept "organ al Securității", prin care se lovea în scriitorii exilului. De asemenea, este ironizată "Săptămâna" lui

Vadim Tudor precum și unii intelectuali de marcă – Alexandru Rosetti, Ecaterina Oproiu, Constanța Buzea, Dina Cocea, Ioana Postelnicu etc – care îl omagiază cu orice prilej pe Ceaușescu. Gabrielei Adameșteanu îi reproșează că nu a susținut reprimirea lui în Uniunea Scriitorilor iar liderii acesteia nu-l prețuiesc îndeajuns pe exilații în Vest. Totodată, global, Goma apreciază că scriitorii români au ratat ocazia de a se alia la "Charta 77", mișcarea pragueză de disidență, fondată de Vaclav Havel, așa cum pierduseră șansa afirmării în 1956, când a avut loc revoluția din Ungaria. Vine la rând Petre Dimitriu, care în "Drum fără pulbere" elogiă grozăviile de la Canal iar în "Vânătoare de lupi" îi condamnă pe "partizanii din munți". Acuzațiile la adresa scriitorilor români

cresc în intensitate după 1989, când multe nume cunoscute dintre anticomuniști s-au descalificat prin acceptarea relor noii puteri. Printre aceștia, se numără Mircea Dinescu sau Andrei Pleșu, pe care Goma îi întreabă retoric de ce nu a demisionat din guvern după 16 iunie 1990... Una dintre principalele ținte ale ironiilor și atacurilor lui Goma este însă Nicolae Manolescu. Numit printre altele, "Pavlic Morozovescu", acesta este comparat cu "adolescentul turnător" care și-a denunțat propriul tată. De fapt explicația este alta: prof. Petru Apolzan, tatăl lui Nicolae Manolescu, a suferit o condamnare la canal în vreme ce criticul literar elogiă romanul amintit al lui Petru Dumitriu, "Drum fără pulbere"!... De asemenea, Goma îi reproșează directorului ➡

Hristos s-a înălțat!

În fiecare an, la 40 de zile de Sfânta învierea, Biserica Ortodoxă sărbătorește praznicul înălțării Domnului nostru Iisus Hristos. Cea mai veche mențiune despre această sărbătoare o găsim la Eusebiu de Cezareea, în lucrarea „Despre sărbătoarea Paștilor”, scrisă în anul 332. Sfântul Evanghelist Luca, istorisind acest eveniment, spune că Hristos i-a luat pe ucenicii Săi, i-a dus spre Betania și acolo și-a ridicat mâinile, i-a binecuvântat și pe cand îi binecuvânta, S-a depărtat de ei și S-a înălțat la cer (*Luca 24,50-51*). Prin aceste cuvinte nu trebuie să înțelegem că acesta a fost ultimul act al Mântuitorului Iisus Hristos în lume, El nu devine absent în creație. Înălțarea lui Hristos nu înseamnă retragerea din creație, El continuă să fie prezent și lucrător prin Sfântul Duh, după cum dovedesc și cuvintele Mântuitorului **“Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti (...) Iar Eu, când Mă voi înălța de pe pământ, îi voi trage pe toți la Mine”** (*Ioan 12: 26, 32*) și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (a zis El) ați auzit-o de la Mine” (*Faptele Ap. 1:4*), făgăduința Pogorării Sfântului Duh.

În Biserica Ortodoxă Română, sărbătoarea înălțării Domnului este și ziua dedicată pomenirii eroilor neamului deoarece Sfântul Evanghelist Ioan înfățișează modelul iubirii desăvârșite ca fiind iubirea jertfelnică: **«Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva sufletul său să-și pună pentru prietenii săi.»** (*Ioan 15, 13*). Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea înălțării Domnului a fost consacrată ca Zi a Eroilor și Sărbătoare Națională Bisericească. Astfel, în toate bisericile, mănăstirile și catedralele ortodoxe din țară și străinătate se face pomenirea tuturor eroilor

Cinste și onoare pentru eroii neamului

români căzuți de-a lungul veacurilor pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului.

Eroii neamului sunt strămoșii noștri care au avut credința dreaptă în Dumnezeu, iar când s-a ivit un pericol asupra ființei naționale au știut că sunt responsabili și datori de a păstra nealterată credința și de a rămâne liberi deoarece, după spusele părintelui Sofian Boghiu “suntem datori să iubim pe aproapele nostru. Aproapele nostru, spune Mântuitorul, este oricine, chiar un dușman; dar aproapele nostru este, în primul rând, fratele meu, sora mea de sânge. Iubind pe acești apropiați ai mei, iubesc și neamul meu, poporul meu. și atunci, dacă iubesc (în sensul profund creștin) poporul meu, mă numesc naționalist.(...) La Judecata viitoare se va avea în vedere și această grupare pe neamuri. în cadrul acesta al neamului de-a lungul istoriei vom fi fiecare judecați. Neamul românesc are și sfinți foarte mulți, avem și oameni de bună-credință, foarte cuviincioși, avem însă și criminali. Fiecare își va primi răspuns și răsplată după cum și-a dus viața pământească.”

Cu profundă recunoștință în suflete și în conștiințe, prețuim pe toți eroii cei de demult ai luptelor pentru libertate, unitate și apărarea Creștinătății și a Europei întregi, pe cei de la Posada, Rovine, Vaslui, Războieni, Călugăreni ori Selimbăr, pe cei din luptele Războiului pentru Independență din 1877-1878, pe cei din bătăliile Războiului pentru întregirea Neamului din 1916-1918, pe cei ce s-au jertfit pentru țară în 1941-1945 pe fronturile celui de-Al Doilea Război Mondial, pe cei care au

murit în închisorile comuniste pentru apărarea și întărirea credinței ortodoxe, pe cei ce s-au jertfit pentru libertate și credință în decembrie 1989, precum și pe toți cei care și-au dăruit jertfa supremă acolo unde țara le-a încredințat misiunea în anii din urmă.

În ceasurile grele și hotărâtoare, la Posada, Rovine, Chilia, Podul Înalt, Călugăreni, Plevna, Oituz, Mărăști, Mărășești, Odesa, Timișoara, București, ei au înțeles că viața noastră nu trebuie să se măsoare cu lungimea anilor, cu bogăția plăcerilor, cu umilința și robie, ci cu puterea de muncă, cu luptă, cu jertfă, cu eroismul, cu dragostea și cu afirmarea idealului ce trebuie slujit.

Suntem convinși că visul milenar înfăptuit prin ei, ne cheamă să apreciem spiritul lor de sacrificiu și să ne apropiem cu sfințenie, ca să luăm tărie de credință, de luptă, de jertfă și de biruință. Căci prin ei, prin jertfa lor se face un punct de întâlnire cu istoria neamului și cu oamenii și în același timp jertfa lor constituie semnul vizibil al faptului că viața noastră devine o cruce și o înviere, un punct de întâlnire, sprijinit de dragoste și nădejde fără de care sufletul nostru ar fi sărac și pustiu, lipsit de firul ce îl leagă de istoria și credința întregului neam. În ființa lor se află niste comori sfinte, truda și jertfa înaintașilor din care se hrănește neîntrerupt prezentul și viitorul nostru. Sunt brazde adânci în istoria neamului din care au răsărit idealuri și împliniri mărețe – jertfa lor a fost motivată de faptul că cine luptă pentru dreptate, cinste, libertate luptă pentru Dumnezeu, apără familia, moșia, cultura, limba, legea, neamul.

Ei sunt născuți din credință, hămicia, truda și jertfa poporului. Ei au crezut în

ființa neamului, pe altarul căruia au adus cea mai sublimă jertfă: Viața! Graiul pământului românesc din adâncuri și pe o arie tot mai întinsă dă mărturie sfinte despre adevărații lui stăpâni, care l-au lucrat cu sudoarea frunții lor și au pecetluit dreptul asupra lui și libertății cu sângele de eroi și martiri. Din jertfa lor, în ceasurile noastre de îndoială, ne vin îndemnuri, mustrări și sfaturi, ca să pricepem ce este viața și scopul unui sublim ideal. Ei s-au jertfit pentru idealuri atât de înălțătoare cum sunt acelea pe care le reprezintă Sf. Cruce și tricolorul național. Pilda lor de slujire necondiționată și jertfa neprecupețită pe altarul pământului strămoșesc, ne dau în aceste momente statornicia și viitorul țării și ne asigură biruința pe care o dorim.

E lung, nesfârșit de lung pomelnicul de eroi și martiri ai neamului românesc. Ei își dorm somnul în nădejdea învierii alături de strămoșii și părinții noștri și lasă ca pe osemintele lor de jertfă să se ridice mărețul edificiu: România! Pentru aceasta ziua eroilor, care se sărbătorește în această zi sfântă, simbolizează culmea jertfei, a bucuriei și gloriei la care s-au ridicat peste veacuri, aleșii neamului, ca să ne aducă întregirea, dezrobirea, pacea și libertatea după care am însetat! Dintre atâtea zile de reculegere “Ziua Eroilor” este și una din cele mai sfinte sărbători care ne poate da prilej de aducere aminte, căci prin jertfa lor au devenit pentru noi toți un adânc legământ sufletesc și înălțare.

Astăzi, ca niste trimiși ai neamului ei vin la noi, cu rol hotărâtor în viața de zi cu zi și ne cer să dărămăm egoismul, răutatea, dușmănia, ura, nedreptatea și tot ce ne desparte și

ne îndepărtează.

Eroii reprezintă jertfa de veacuri a unui neam! Dar nu-i de ajuns numai să ne aducem aminte de ei cu respect și recunoștință! În această sfântă zi, ei cer de la noi să ne schimbăm firea prin înnoirea minții, schimbarea mentalității, și o recăstigare a gândirii sfinte care să ne ducă spre o renaștere, o reinnoire a sufletelor noastre în a deveni mai buni, mai cinstiți, mai muncitori, plini de înțelegere și dăruire. Se vorbește de o lume nouă! Duhul eroilor vrea de la această lume, o slujire nouă, un ideal nou de viață plin de demnitate, de muncă cinstită, iubire, de jertfă și istorie. Să căutăm a ne ridica cu viața și faptele noastre la înălțimea virtuților lor.

Ei nu se jelesc, ei cer să fie urmați pe calea muncii, a faptelor și a idealului de lumină din care să răsară pentru noi toți o viață mai bună, liberă, cinstită, plină de pace, dragoste și demnitate națională. Cinstirea faptelor lor eroice le-o vom arăta și dovedi nu prin simple discursuri și confesiuni retorice, ci prin înălțarea noastră la măreția și strălucirea jertfei lor! Făclie de lumină și de înălțare, eroii neamului ne cer astăzi un stil de viață nouă și devotament cu dăruire pe altarul neamului. Să plecăm genunchii și inimile noastre pentru pioasa reculegere în fața eroilor noștri, citor ai veșniciei românești și să lăsăm să cadă o lacrimă de recunoștință, în rugăciunea noastră pentru veșnica lor odihnă!

Fie ca lumina Zilei Eroilor din Ziua înălțării la Ceruri a Mântuitorului nostru Iisus Hristos să reverse în sufletele românilor de pretutindeni sentimentele înălțătoare ale iubirii de Dumnezeu, de Neam și de Patrie, dimpreună cu sentimentul de recunoștință față de toți Eroii neamului românesc, sentiment exprimat duhovnicește în rugăciuni de pomenire și solemn în ceremonii de cinstire, spre slava lui Dumnezeu și demnitatea noastră ca popor.

Pr. Costel GAVRILĂ
Parohia “Sf. Nicolae” –
Municipiul Băilești

► “României literare” că multe murdării din țară și din exil i-au fost cunoscute și, totuși, niciodată, nu s-a dezis de autorii lor, ba, dimpotrivă! Apoi, referitor la aceiași: “Manolescu își imaginează că dacă are să fie mai bun decât Iliescu, în mod necesar el este cel mai bun român!” Si, pentru a-și întări reproșul, citează din Ctin Stere următorul adagio: “Inteligența fără moralitate riscă să cadă în cea mai curată prostie.” În fine, în altă parte, tonul capătă accente pamfletare: “Manolescu s-ar vinde și pe sine – ca să poată ajunge, urca, sălta, conduce, domina... Nu este bun pentru că... n-a fost niciodată bun.”

Altă țintă predilectă a lui Goma este Ana Blandiana. Aceasta “se laudă cu arestul la domiciliu sau nu corectează acest gen de întrebări în interviuri” dar pe timpuri “frecvența anturajului lui Gogu Rădulescu”; “Cât timp fusesem în România eu o salutam – eu nu-mi răspundea” însă la Paris “părea că vrea să ne îmbrățișăm”, deși fusese de acord cu excluderea lui Goma din Uniunea Scriitorilor... Apoi, opozantul îi contestă autoarei “Arhitecturii valurilor” statutul de disidentă și, mai ales, pe acela de “autoare de sertar”. Stricto senso, la români au avut asemenea literatură de sertar doar **cinci** autori: Lucian Blaga – “Luntrea lui Charon”, Ctin Noica – “Manuscrisele de la Câmpulung”, Nicolae Steinhardt – “Jurnalul fericirii”,

I.D.Sârbu – “Adio, Europa” și Teodor Mihadas – “Pe muntele Ebal”, care avea... “sertarul plin”. Deopotrivă ironic dar și amuzant este un episod consumat în exil, la Paris. În timp ce făcea pe agentul literar și-i propunea unui editor francez tipărirea unor cărți românești, de cei doi s-a apropiat (“s-a prelin”) Ana Blandiana “cu umbrela-i Rusan”. Aceasta a confiscat discuția și s-a autopropus “numai pe sine!” (“a prins a se alinta sonor, a se pisici, a mieuna”).

Lista celor atacați-repudiați de către Goma se poate lungi: Marin Sorescu, St. A. Doinaș, George Pruteanu, Augustin Buzura etc., etc. Fac excepție, prin persecuțiile și interdicțiile suferite timp de decenii câțiva dintre scriitorii epocii: Ion Negoitescu, Nicolae Balotă, Adrian Marino, Ion Caraion, V. G. Paleolog, Ovidiu Cotruș, I. D. Sârbu etc. Firește însă că de pe lista ostracizaților lui Goma nu puteau lipsi și cei din exil. Mai întâi, Goma evoca asasinarea, în 1981, a lui Emil Georgescu de la Europa Liberă, ucis cu 26 de lovituri de cuțit în garajul locuinței sale din München, de către doi agresori francezi, trimiși ai Securității românești.

O altă victimă este Ioan Petru Culianu, cunoscutul istoric român al religiilor, împușcat într-un WC din Chicago. După cum menționează Goma, soția de atunci a lui Culianu tradusese în olandeză “Patimile după Pitești” a disidentului parizian, sub semnă tură

Andreea Borbel.

De fapt, intoxicarea securistă a dus la scindarea exilului, românii din diaspora (ca și rușii din 1917) acuzându-se unii pe alții de colaboraționism cu Securitatea. Elocvent este cazul lui Gustav Pordea, alt istoric exilat din 1947 și ales eurodeputat pe listele Frontului Național ostil străinilor, deci și... românilor!

Relațiile lui Paul Goma cu exilul românesc sunt bine cunoscute: la început, după emigrarea definitivă, el este agreeat de cei de la Paris, cu deosebire de cuplul Monica-Ierunca. Ulterior însă, relațiile se răcesc: atât firea neconformistă a autorului cât și ostilitățile cu disidenții din țară îl îndepărtează pe acesta de diaspora tradițională. Totul pe fondul atacurilor denigratoare orchestrate de Securitate: atentatul contra cuplului Goma-Tănase, întreprins de Matei Pavel Raiducu (alias Vișan) la ordinul generalului Pleșiță, agresarea sălbatică a Monicăi Lovinescu de către oamenii aceleiași Securități sau moicile unor scriitori din țară (victimă este numită ironic “Cățeaua” de către Ion Lăncrăjan!).

Pe acest fond, Monica Lovinescu și cei de la Paris îl dezavuează pe Goma și trec de partea grupului Manolescu-Blandiana-Liceanu, altă țintă a ironiilor lui Paul Goma. Parizienii explică neconvincător opțiunea lor: “nu avem altul mai bun” ca și includerea nejustificată a Anei Blandiana printre autorii literaturii

de sertar: “Că doar n-o fi foc!”...

Totuși, după 1989, autoarea “Tezelor și...” își modifică preferințele: din categoria celor buni sunt îndepărtați “trădătorii caracterizați” ca Buzura, Eugen Simion, Valeriu Cristea, chiar Andrei Pleșu dar nu și Hăulică; a fost lăsat din brațe Sorescu dar nu și Blandiana. Pe Manolescu s-a supărat mai puțin; din cauza lui Liiceanu “s-a dat peste cap prietenia noastră” (cu Paul Goma). Firește, acesta nu se lasă mai prejos și face acuzații grave la adresa celor de la Paris. Emil Cioran, legionar, își păstrează postul de atașat cultural în capitala Franței – oferit de Horia Sima – deși rebeliunea fusese înăbușită. Mircea Eliade, adept al “Gărzii de Fier” avea o atitudine “extremă și categorică” dorind... executarea lui Nicolae Titulescu, pentru un presupus tratat secret cu rușii!

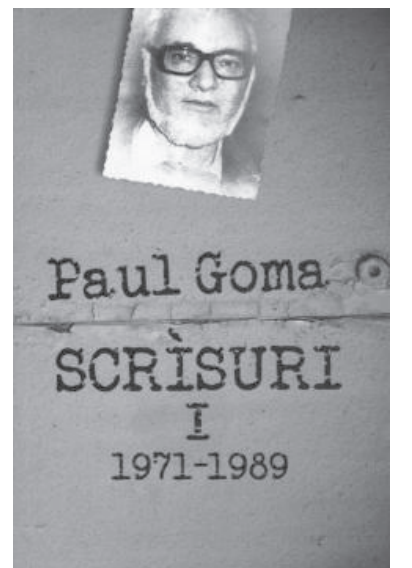
Monic Lovinescu îi comunică textual lui Goma opțiunile ei: “Ai făcut o mare greșală calomniindu-l pe Liiceanu” iar la telefon exclamă ritos: “Regret că l-am cunoscut pe Goma!”. În fine, sugestiv pentru relațiile sale cu exilul, Goma nu este invitat la un simpozion din 1994, pentru că Monic Lovinescu refuza să-l întâlnească. Autorul “Ușii...” se consolează aflând despre neinvitarea celui mai ilustru dintre exilați – Regele Mihai I...

Așadar, Goma consideră exilul românesc “puțin numeros și sărac”, cu

puține și eșuate tentative de reorganizare și cu infiltrarea Securității în structurile sale de vârf. O ultimă acuzație în acest sens se referă la spargerea, divizarea exilului românesc după 1990, chiar sub președinția lui Emil Constantinescu, al cărui ambasador la Paris, Dumitru Căușu, fost securist, redactase înșositorul tratat cu Ucraina!...

Comentatorul își cere încă odată scuze pentru întinsul spațiu acordat acestei cărți; totuși, lucrarea prezintă momente sensibile și ambigue din istoria contemporană a țării noastre, indiferent de patimile sau prejudecățile autorului.

Marian PIRNEA

Pompierii ne informează

Mereu pe primul loc în topul încrederii populației, pompierii la majoritatea situațiilor de urgență la care participă, fac adevărate minuni, fiind numiți adesea eroi, îngeri păzitori, dar până la urmă și ei sunt tot oameni. Drept dovadă, luna trecută, cinci pompieri ai Secției Băilești, în timp ce se îndreptau către serviciu, au fost implicați într-un grav accident de circulație, când un șofer inconștient, a ieșit de pe un drum lateral fără să acorde prioritate.

Putea fi un carnagiu, o tragedie, dar Dumnezeu are întotdeauna grijă de Îngerii Săi. Toți cei implicați în accident (cinci pompieri și doi ocupanți ai dubei care nu a acordat prioritate) au fost transportați la Spitalul din Craiova pentru investigații. Au suferit traume diverse (coaste fisurate, degete fracturate, loviturile severe la bazin, coloană etc) dar din fericire toți sunt în afara oricărui pericol. La ora la care scriu articolul cei cinci pompieri sunt în concediu medical. Așadar, dragi colegi, vă dorim însănătoșire deplină, cât mai grabnică și să reveniți cât mai curând posibil la serviciu pentru că cetățenii au nevoie de voi, de experiența voastră, de actele de curaj, sacrificiu, pe care l-ați etalat mereu.

Să revenim la intervențiile lunii aprilie. În perioada premergătoare Sărbătorilor Pascale, zilnic s-au executat activități de instruire-educare la bisericile din Băilești și comunele învecinate pentru a

preîntâmpina evenimentele nedorite în timpul slujbelor.

În luna aprilie, echipajul SMURD a intervenit pentru acordarea primului ajutor medical de urgență în 166 de cazuri, având ca de obicei, o medie de 5,5 intervenții pe zi.

Echipajele au intervenit la 6 cazuri după cum urmează:

1. În ziua de 03.04. Secția Băilești a fost alertată pentru a interveni la un incendiu în comuna Perișor, str. Soarelui, nr. 56, proprietatea lui Darie Constantin. La sosirea la fața locului s-a constatat că incendiul se manifesta cu violență la acoperișul casei cu posibilități de propagare la întreaga locuință. Intervenția promptă și profesională a limitat pagubele la 250 mp acoperiș, câteva haine și câteva piese mobilier dormitor. Cauza incendiului a fost un coș de fum neprotejat termic față de materiale combustibile.

2. În ziua de 09.04, pompierii băileșteni au fost solicitați să intervină în Catanele Noi pentru salvarea unui animal. La sosirea la locul intervenției s-a găsit un

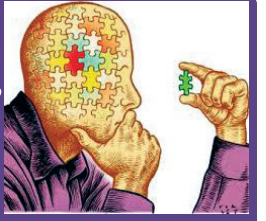
cal căzut într-o fântână cu adâncimea de 3 metri. După eforturi deosebite, folosind accesoriile specifice, calul a fost salvat.

3. În ziua de 18.04, Secția Băilești a fost solicitată să intervină pe str. Gen. Ghenescu din municipiu, unde a izbucnit un incendiu într-un apartament proprietatea SC PAZA SRL Băilești, care a fost repartizat unor cetățeni

nevoiași (cazuri sociale). La sosirea la locul intervenției s-a constatat că ardeau haine în dormitor pe o suprafață de cca. 9 mp, cu posibilități de propagare la întreaga locuință. S-a intervenit rapid și pagubele s-au limitat doar la acele haine, dar atenție, cauza incendiului a fost o țigară aprinsă lăsată nesupravegheată. Din nou revenim și vă atenționăm să nu fumați în pat deoarece există riscul să adormiți și să puneți viața în pericol.

4. În data de 19.04, pompierii au intervenit la o gospodărie de pe strada Eremia Grigorescu, nr. 52 din Băilești. Aici se putea întâmpla o tragedie, deoarece, ajunși la fața locului pompierii au constatat că ardea furtunul de la o butelie existând riscul propagării la întreaga bucătărie și bineînțeles riscul unei explozii. S-a intervenit prompt evacuându-se butelia, pagubele fiind nesemnificative – 1 m de furtun. Cauza incendiului au fost scăpările de gaze combustibile, furtunul fiind deteriorat, îmbătrânit. Periodic, verificăți furtunul de la butelii și dacă este

Examenul de LOGICĂ Pentru timp liber... pentru minte... pentru distracție

lată o nouă provocare la care vă invităm, conform promisiunii făcute în numărul prim al publicației.

Regulamentul este același. Mai multe participări, mai multe șanse de câștig. Itemii au grade diferite de dificultate și implicit punctaj diferit, anunțat pentru fiecare item.

Vă invităm la ...logică și istețime. Succes!

- Ce număr urmează în șirul dat : **19, 37, 46, 28, ..**
a) 55, b) 81, c) 34, d) 20, e) 96; (1p)
- Cuvântul cel mai apropiat ca semnificație de cuvântului **măiestrie**, este:
a) întindere; b) Vioară, c) înfumurare, d) Dibăcie, e) Oratori (1p)
- Din șirul de cuvinte: **grâu, orez, orz, fân, ovăz** face nota discordantă cuvântul:
a) grâu, b) fân, c) orez, d) ovăz, e) orz; (1p)
- Păstrând relația găsită în prima pereche de cuvinte, găsiți termenul corespunzător pentru a doua pereche de cuvinte: **Cruce-Creștinism, porumbel-.....**
a) Cer, b) Soare, c) Cuib, d) Pace, e) Pasăre; (2p)
- Dacă fiecare **Floop** este totodată **Sloop** și toți **Sloop** sunt **Gloop**, atunci orice **Floop** este totodată **Gloop**.
a) Nu se poate determina, b) Adevărat, c) Fals (2p)
- Degetul** este pentru **Mână**, ceea ce **frunza** este pentru ...
a) Copac, b) Fruct, c) Ram, d) Ham, e) Cuib, (2p)
- Ana are și fratele ei au împreună 40 de nuci. Dacă Ana are de 3 ori mai multe nuci decât fratele ei și îi dă acestuia jumătate din nucile ei, câte nuci are acum fratele Anei?
a) 15, b) 20, c) 40, d) 18, e) 25 (2p)
- Care din elemente nu se încadrează în seria: **I 1, III 3, IV 3, XI 4, VIII 5**?
a) I 1, b) III 3, c) IV 3, d) XI 4, e) VIII 5 (3p)
- Aranjând literele **U N R E D A** într-o anumită ordine, veți obține denumirea unui
a) Animal, b) oraș, c) județ, d) erou, e) ape (3p)
- Sorin este în același timp în primii 14 elevi ai clasei, dar și în ultimii 14 elevi ai clasei? Câți elevi sunt în clasă?
a) 24, b) 28, c) 27, d) 26, e) 14 (3p)

Prof. Mirela MATARA

Mulumim tuturor ce ne-au scris până acum și apreciem perseverența acestora în rezolvarea testelor de inteligență!

La facultate

Laboratoarele sunt extrem stricte cu prezența studenților, mai ales la Politehnică. Așa că e destul de greu să reușești o învoire, darămite mai multe. Mai ales o învoire convingătoare, care să te scape și de o recuperare a respectivei lucrări practice.

Ce este greu pentru alții, poate fi doar o glumă pentru un oltean cu imaginație debordantă.

Profesorul de laborator, un inginer amabil de la uzina vecină cu facultatea, a părut din prima zi o victimă sigură.

Cei trei studenți de anul 3, echipă veche de colaboratori în laborator, observaseră că cel mai bine mergeau învoirile pentru motive legate de familie. Fiind optimiști convinși, nu voiau să bage scuze din categoria tragediilor, ci doar pentru evenimente fericite. Și ce poate fi mai fericit în viața unui tânăr burlac, decât o căsătorie.

- Domnule profesor, vă rugăm să ne învoiți pentru că duminică am nunta și trebuie să merg de azi la cumpărături și la alte discuții despre local, formație și alte alea.

- Bine, bine. Să fie într-un ceas bun! Tu, înțeleg de ce ai nevoie să te învoiști, dar ceilalți doi?

- Păi, e foarte simplu: mai înșor cu soră ăstăia din stânga mea și cel din dreapta e cumnat de mână.

- Aaa! Sunteți prieteni și acum vă și înrudiți, ce frumos! În regulă, mergeți.

După vreo 3 săptămâni, vine iar cheful de plimbare. Ce motiv ar fi bun pentru o nouă învoire? Același...

- Domnule profesor, vă rugăm să ne învoiți căci avem nuntă duminică și știți cum e cu pregătirile...

- Nu te-ai mai însurat o dată?

- Eu da. Dar acum cel din dreapta mea se însoară cu soru-mea, iar cel din stânga e cumnat de mână.

- Hmm, ce să zic? Uluitor, ce neam vă țeseți voi, mai ceva decât în Cosa Nostra!

- Așa suntem noi oltenii, ne plac rudele și chefurile!

- Da, da, așa este. Bine mergeți și data asta. Să zicem că vă cred...

Timpul trece repede când ești tânăr și prilejul de distracție poate apare oricând, chiar și în ziua cu laborator. Când nu mai ai timp să inventezi scuze, apelezi cu încredere la rețele de succes verificate...

Când s-au prins că cei 3 se vor învoi din nou, toată grupa de studenți se apropie și formează un cerc în jurul profesorului, curioși să vadă ce mai inventează. Când acesta realizează că e ceva ciudat în zonă, ridică privirea din carte și dă cu ochii de campionul învoirilor.

- Ce faceți aici? Nu vă apucați de treabă?

- Domnule profesor, am vrea să ne învoim. Știți...

Dar proful zâmbeste larg și-l întrerupe:

- Da, da, știu și eu acum: se însoară ăsta de aici, cu sora lui ăstălalut, iar tu ești cumnat de mână! Este?

- Cum dom'profesor, se poate? Ați uitat că eu m-am însurat în primăvară? Deci... sunt naș! În rest, aveți perfectă dreptate! Mai merge o învoire?

Și profesorul, râzând cu lacrimi, le face semn cu mâna că pot pleca.

Daniel Marian CIUCĂ

Pastila de nărofen

**Nărofen (DEX oltenesc) =
nărod + oltean + nurofen**

cazul schimbați-l, astfel vă protejați agoniseala.

5. În ziua de 22.04, garda de intervenții s-a deplasat în Băilești, str. Victoriei, bl. 1, ap. 3, proprietatea lui Hoanță Nicolae. Vecinii au anunțat că din apartamentul respectiv vine un puternic miros de gaz. Proprietarul nefiind acasă, pompierii au spart geamul bucătăriei și au constatat că butelia de gaz era deschisă. S-a închis butelia evitându-se astfel o tragedie. Vă reamintim că ori de câte ori plecați de acasă trebuie să verificați gazul, apa, și să scoateți din priză aparatele electrice care pot crea pericole.

6. În ziua de 25.04, pompierii au fost alertați să intervină pentru un incendiu la o casă de locuit din Băilești, str. Amza Pellea nr. 126,

proprietatea lui Bălțeanu Ștefan. La sosirea la fața locului, după executarea recunoașterii s-a constatat că ardea mobilierul din două camere, existând posibilități de propagare la podul casei și la anexele gospodărești. S-a intervenit rapid și cu profesionalism și s-a lichidat incendiul în limitele găsite. Au ars: un șifonier, un pat cu saltea, un televizor, două tocuri fereastră, perdele, covoare. Cauza incendiului a fost un scurt-circuit la un televizor care avea cablul electric deteriorat.

Așadar a fost din nou o lună plină de evenimente (172 intervenții), vă vom ține în continuare la curent cu tot ce se întâmplă și nu uitați că **pompierii salvatori sunt 24 din 24 în slujba dumneavoastră.**

Plt. Adj. șef (R) Daniel GHEORGHIȘAN

Consiliul consultativ: Mirela Matara, Andreia-Helga Stroe, Veronica Neșă, Dan Gheorghisan, Cătălin Neacșu, Ciprian Catană, Marian Pirnea, Constantin Surcel, Nicolae Miu, Florin Duinea, Cristi Văduva, Daniel Marian Ciucă.

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marian MILOVAN
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

